

PEOPLE OF PEACE EDUCATION

ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

PEOPLE OF PEACE
EDUCATION

ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Τίτλος:

People of Peace Education /
Άνθρωποι της Εκπαίδευσης
για την Ειρήνη

Συγγραφείς:

Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου και
Έρευνας (ΟΙΔΕ), Διεθνές Ινστιτούτο
για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη -
ΔΙΕΕ (International Institute on
Peace Education - IIPE)

Υπεύθυνος Προγράμματος:

Λοΐζος Λουκαΐδης

Επιμελητές/ρια Έκδοσης:

Martina Cocchi, Tony Jenkins,
Λοΐζος Λουκαΐδης

Μετάφραση στα Ελληνικά:

Θεοδώρα Αλφρέδου

Διόρθωση Κειμένου:

Λοΐζος Λουκαΐδης

Σχεδιασμός:

Philippos Vassiliades (iampin.com)

Εκτύπωση:

Nicolaou Printers

**Για μια πιο εκτεταμένη,
διαδικτυακή έκδοσή του
προγράμματος People of Peace
Education, ακολουθήστε το
σύνδεσμο:**

<https://people-pe.ahdr.i-i-p-e.org/>

Συντονισμός και Σχεδιασμός Διαδικτυακού Προγράμματος:

Tony Jenkins

Όμιλος ιστορικού διαλόγου
και έρευνας **association
for historical dialogue
and research** tarihsel
diyalog ve arastirma derneği

Η έκδοση αυτή πραγματοποιήθηκε με χρηματοδότηση από το Υπουργείο Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στο πλαίσιο του Διεθνούς Ινστιτούτου για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη (ΔΙΕΕ) 2019 που φιλοξενήθηκε στην Κύπρο από τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας μεταξύ 21 και 28 Ιουλίου 2019.

Federal Foreign Office

Αποποίηση: Οι απόψεις που εκφράζονται σε αυτή την έκδοση ανήκουν στους/στις συμμετέχοντες/ουσες του ΔΙΕΕ και δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητως αυτές του Υπουργείου Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, του ΟΙΔΕ ή του ΔΙΕΕ

© AHDR 2020

Με διαφύλαξη κάθε δικαιώματος
Παραγωγή: Κύπρος, 2020.

Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλώ επικοινωνήστε:

Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου
και Έρευνας (ΟΙΔΕ)
Διεύθυνση: Σπίτι της Συνεργασίας,
Μάρκου Δράκου 28, Λευκωσία 1102,
Κύπρος
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
ahdr@ahdr.info
Ιστοσελίδα: www.ahdr.info

- ή -

The International Institute on
Peace Education (IIPE)
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
info@i-i-p-e.org
Ιστοσελίδα: www.i-i-p-e.org

Συμμετέχοντες/ουσες στο Διεθνές Ινστιτούτο
για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη 2019

Adhila Hassan	Joe Jukes
Adrian Viesca Gold	Julia Danalevich
Alden Jacobs	Kemal Aşık
Alejandra Barrera	Kevin Kester
Alicia Cabezudo	Khushdeep Kaur
Amada Benavides de Pérez	Κυριάκος Παχουλίδης
Anita Yudkin	Λοΐζος Λουκαΐδης
Απόστολος Σκουρουπάτης	Maria Paula Unigarro Alba
Barbara Barnes	Μάριος Αντωνίου
Benedict Weiss	Max Ieligulashvili
Brigid Glustein	Mica Segal de la Garza
Carolina Torrico Sánchez	Μιχαλίνος Ζεμπύλας
Dr. Colins Imoh	Monisha Bajaj
Dana Kristiawan	Natalie Christopher
Donna Mc Innis	Nena Mocnik
Eamon Rafter	Özge Özoğul
Έλενα Αντωνιάδου	Πετρούλα Αντωνίου
Έλενα Παπαμιχαήλ	Qasim Aslam
Ελισσάβητ Καραμιχαήλ	Rajib Timal sina
Ελλάδα Ευαγγέλου	Rosie Manmeet Chawla
Elma Tahmaz	Şener Elcil
Αιμιλία Δημητρίου	Sergio Andres Sanchez Sanjuan
Erin Dunlevy	Sharon Hollombe
Εύη Ευτυχίου	Shenel Husnu
Εύη Γρούτα	Shereen Aly
Φραντζέσκα Φραγκούδη	Shreya Jani
Francesco Pistolato	Στέφανη Νικόλα
Hakim Mohandas Amani Williams	Süleyman Gelener
Hale Silifkeli	Tatjana Popovic
Heather Kertyzia	Tomás Darío Pérez
Hilmi Tekoğlu	Tony Jenkins
Hogai Aryoubi	Victoria Falcó
Ilenia Pappalardo	Vidya Jain
Iryna Brunova -Kalisetska	Werner Winstersteiner
Janet Gerson	Yaprak Parlan
Jody Çiçek	Lourdes Torres Santos

Πρόλογος

Έχοντας κατά νου την ιστορία της Γερμανίας, δεν αποτελεί έκπληξη ότι μετά την επανένωση, η χώρα ανέλαβε αυξημένη ευθύνη απέναντι σε όλο τον κόσμο, σε σχέση με την ειρήνη και την ασφάλεια. Αυτή η δέσμευση αφορά όχι μόνο την κυβέρνηση αλλά και πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις, θρησκευτικές κοινότητες, ακαδημαϊκά ιδρύματα και άλλες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες συμβάλλουν με την σειρά τους στην ειρήνη.

Ως εκ τούτου, χαίρομαι ιδιαίτερα που το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εξωτερικών μπόρεσε να υποστηρίξει την 43η συνάντηση του Διεθνούς Ινστιτούτου για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη (International Institute on Peace Education – IIPE) το 2019 στη Λευκωσία, που διοργανώθηκε σε συνεργασία με τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας (ΟΙΔΕ). Η συνάντηση αυτή στη Λευκωσία παρείχε στους/στις συμμετέχοντες/ουσες την ευκαιρία να αποκτήσουν μια προσωπική εικόνα της υφιστάμενης διαίρεσης της Κύπρου και του τι σημαίνει αυτό στην πραγματικότητα, όπως επίσης να εκτεθούν στο έργο του Ομίλου Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας.

Από το 2017, το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εξωτερικών έχει το προνόμιο να συνεργάζεται στενά με τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας μέσω του εκπαιδευτικού προγράμματος «Imagine». Το πρόγραμμα αυτό στοχεύει στη διεύρυνση της επαφής μεταξύ των δύο κοινοτήτων στο νησί φέρνοντας κοντά παιδιά, εφήβους/ες και εκπαιδευτικούς. Προσφέρει χώρο για αλληλεπίδραση και γνωριμία μεταξύ τους. Η ανάπτυξη σχέσεων με τους «άλλους» και η δημιουργία κοινών αναμνήσεων, έχει ως αποτέλεσμα την αποδόμηση των στερεοτύπων και τη δημιουργία και διατήρηση δεσμών μεταξύ των μελών των δύο κοινοτήτων. Αυτή είναι η αληθινή εκπαίδευση για την ειρήνη που αποτυπώνει μια θετική εντύπωση όχι μόνο στους/στις ίδιους/ες τους/τις συμμετέχοντες/ουσες, αλλά και στις οικογένειες και τους/τις φίλους/ες τους. Η εκπαίδευση για την ειρήνη στοχεύει σε ένα μακροπρόθεσμο αποτέλεσμα, και ευελπιστούμε ότι εκπαιδευοντας τη νεολαία θέτουμε τα θεμέλια για αλλαγή για έναν πιο ειρηνικό κόσμο.

Έχοντας υπόψη ότι, ακόμη, πολλά εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάζονται να διαφύγουν για να γλυτώσουν από τον πόλεμο και τη βία, η ρήση του βραβευθέντα με Νόμπελ Ειρήνης και αείμνηστου Καγκελαρίου Willy Brandt, είναι πιο επίκαιρη και σημαντική από ποτέ: «Η ειρήνη δεν είναι το παν, αλλά χωρίς ειρήνη δεν υπάρχει τίποτε.»

Η συγκεκριμένη έκδοση αφηγείται ιστορίες εκπαιδευτικών για την ειρήνη τόσο από την Κύπρο όσο και από τον υπόλοιπο κόσμο, για το πώς αντιμετωπίζουν τις διάφορες διαιρέσεις, πώς βιώνουν τις καλές και τις κακές στιγμές στη δουλειά τους και από πού αντλούν έμπνευση. Το παράδειγμά τους μας ενθαρρύνει και η αδιάκοπη δέσμευσή τους για αλλαγή παραμένει πιο απαραίτητη από ποτέ.

Franz Josef Kremp

Πρέσβης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας
στην Κυπριακή Δημοκρατία

Εισαγωγή

Το **PEOPLE OF PEACE EDUCATION / ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ** αναδεικνύει τις προσπάθειες Εκπαιδευτικών για την Ειρήνη, σε παγκόσμιο επίπεδο, επιδιώκοντας να γεφυρώσει τις διαφορές που χωρίζουν τους/τις επαγγελματίες του χώρου από το ευρύ κοινό, προκειμένου να ενημερωθεί ο κόσμος για το πόσο σημαντική είναι η συνεργασία για να οικοδομήσουμε πιο ειρηνικές κοινωνίες και εναλλακτικές εκδοχές του μέλλοντος χωρίς βία και αδικία. Αυτή η έκδοση αποτελεί μια εμπνευσμένη προσπάθεια να καταγραφεί δημιουργικά η εμπειρία της 43ης συνάντησης του **Διεθνούς Ινστιτούτου για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη (ΔΙΕΕ) (International Institute on Peace Education - ΙΙΠΕ)** που έλαβε χώρα τον Ιούλιο του 2019 στη Λευκωσία της Κύπρου. Αποτελεί επίσης, το αποτέλεσμα της συνεργασίας μεταξύ του **Ομίλου Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας (ΟΙΔΕ)** και της Γραμματείας του ΔΙΕΕ. Είναι μια συλλογή καλών πρακτικών, ιστοριών ζωής και αναμνήσεων Εκπαιδευτικών για την Ειρήνη από όλο τον κόσμο, η οποία ευελπιστούμε ότι θα φέρει το ευρύ κοινό πιο κοντά στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη και θα εμπνεύσει την αλλαγή.

Η πρώτη συνάντηση του ΔΙΕΕ πραγματοποιήθηκε το 1982 στο Teachers College, του Πανεπιστημίου Columbia της Νέας Υόρκης. Διοργανώθηκε από τους/τις καθηγητές/ριες Betty A. Reardon, Willard Jacobson και Douglas Sloan, σε συνεργασία με τον οργανισμό United Ministries in Education. Οι καθηγητές/ριες αυτοί/ές συναντήθηκαν για να ενώσουν τη συλλογική τους γνώση, τη σοφία και τις εμπειρίες τους, με στόχο να αναδείξουν το πρόβλημα της διάδοσης των πυρηνικών όπλων. Μέσα από τα χρόνια, το ΔΙΕΕ εξελίχθηκε σε μια εκπαιδευτική εμπειρία διάρκειας μιας εβδομάδας που φιλοξενείται σε διαφορετική χώρα κάθε δεύτερο καλοκαίρι. Το Ινστιτούτο διευκολύνει την ανταλλαγή θεωρίας και πρακτικών εμπειριών στη διδασκαλία της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη με σκοπό την προώθηση της ανάπτυξης του τομέα αυτού. Ως εκ τούτου, το ΔΙΕΕ λειτουργεί ως εφαρμοσμένο εργαστήριο Εκπαίδευσης για την Ειρήνη και παρέχει χώρο για παιδαγωγικό πειραματισμό. Προάγει τη συνεργασία, την εκτενή έρευνα για

ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος και προωθεί θεωρητικές, πρακτικές και παιδαγωγικές εφαρμογές της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη. Από το 1982, το ΔΙΕΕ φιλοξενήθηκε σε περισσότερες από 18 χώρες, συγκεντρώνοντας εκατοντάδες Εκπαιδευτικούς για την Ειρήνη με όχημα τη συνεργατική μάθηση και με στόχο να αναπτυχθεί το συγκεκριμένο πεδίο τόσο θεωρητικά όσο και πρακτικά.

Ο Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας (ΟΙΔΕ), ο οργανισμός που φιλοξένησε το ΔΙΕΕ το 2019, είναι ένας διακοινοτικός οργανισμός του οποίου αποστολή είναι να συμβάλει στην προώθηση της ιστορικής σκέψης στο ευρύ κοινό και πιο συγκεκριμένα στα παιδιά, στη νεολαία και στους/στις εκπαιδευτικούς, παρέχοντας ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στη μάθηση, ανεξαρτήτως εθνικού, θρησκευτικού, πολιτιστικού και κοινωνικού υπόβαθρου και ικανοτήτων. Από τη σύστασή του, ο Όμιλος, εκτός από την ίδρυση του Σπιτιού της Συνεργασίας (H4C), έχει υλοποιήσει αρκετές δράσεις για την οικοδόμηση της ειρήνης σε τοπικό επίπεδο και παρέχει συστηματικά πρόσβαση σε εκπαιδευτικές ευκαιρίες που σχετίζονται με την Ιστορία και την Ειρήνη σε εκπαιδευτικούς, ακτιβιστές/ριες, ερευνητές/ριες και ακαδημαϊκούς. Τα τελευταία τρία μόνο χρόνια, μέσω του προγράμματος 'Imagine', ο Όμιλος έχει επιμορφώσει πάνω από 5091 μαθητές/ριες και 961 εκπαιδευτικούς σε θέματα Εκπαίδευσης για την Ειρήνη, ενθαρρύνοντας έτσι μια κουλτούρα ειρήνης και μη βίας.

Τον Ιούλιο του 2019, εκπαιδευτικοί για την ειρήνη, δάσκαλοι/ες και καθηγητές/ριες εκατέρωθεν της διαχωριστικής γραμμής, από όλη την Κύπρο, είχαν το προνόμιο να έρθουν σε επαφή με μια διαφορετική, παγκόσμια κοινότητα, η οποία περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς για την ειρήνη, ακαδημαϊκούς, ερευνητές/ριες, ακτιβιστές/ριες, δασκάλους/ες, καθηγητές/ριες και υπεύθυνους/ες χάραξης πολιτικής. Η εμπειρία αυτή στη Λευκωσία της Κύπρου, που διήρρησε μία βδομάδα, ανέδειξε μια από τις πιο ξεχωριστές εκπαιδευτικές κοινότητες στην ιστορία του ΔΙΕΕ, με τη συμμετοχή εκπροσώπων από 33 διαφορετικές χώρες.

Το θέμα του ΔΙΕΕ 2019 ήταν άρρηκτα συνδεδεμένο με την Κύπρο και την ευρύτερη περιοχή. Ο τίτλος ήταν «Εκπαιδευοντας για μια Κουλτούρα Ειρήνης σε Διαιρεμένες Κοινωνίες: Ιστορία, Διάλογος και Πολυπρισματικότητα για τη Συμφιλίωση». Αυτό το θέμα έδωσε την ευκαιρία στους/στις εκπαιδευτικούς για την ειρήνη να εξετάσουν τη δημιουργική συμβολή της εκπαίδευσης στην αντιμετώπιση και τη μετατροπή των διαιρέσεων, καθώς και μια πλατφόρμα για το ΔΙΕΕ και τον ΟΙΔΕ να ασχοληθούν περαιτέρω με την ιστορία ως όχημα συμφιλίωσης και εκπαίδευσης για μια κουλτούρα ειρήνης σε διαιρεμένες κοινωνίες. Η θεματολογία σχετιζόταν επίσης με περιπτώσεις αποκλεισμού και διαίρεσης ως απότοκα των προσφυγικών κρίσεων που βιώνουμε παγκοσμίως, με ζητήματα φυλετικών, σεξουαλικών, θρησκευτικών ταυτοτήτων και ταυτοτήτων κοινωνικού φύλου, καθώς επίσης και με τον εντεινόμενο εθνικισμό σε έναν όλο και περισσότερο αλληλοεξαρτώμενο κόσμο που αγωνίζεται να αντιμετωπίσει την κλιματική κρίση που απειλεί με εξαφάνιση τη ζωή στη Γη. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, οι συμμετέχοντες/ουσες κλήθηκαν να αφοσιωθούν σε μια κοινή διερεύνηση των ζητημάτων και να εμβαθύνουν, με όλο τους το είναι, στις διάφορες παιδαγωγικές εμπειρίες και διαφορετικές προσεγγίσεις που στοχεύουν σε μια μεταμορφωτική παιδαγωγική ειρήνης, βιώνοντας έτσι τις αξίες που αντιπροσωπεύει το ΔΙΕΕ.

Την έκδοση του *PEOPLE OF PEACE EDUCATION*, θα ακολουθήσει η δημιουργία μιας διαδραστικής ιστοσελίδας που θα ενημερώνεται τακτικά με νέα προφίλ και βίντεο και θα παρέχει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το έργο εκπαιδευτικών για την ειρήνη, παρέχοντας έτσι λεπτομέρειες για προηγούμενες ή τρέχουσες δραστηριότητές τους καθώς και για τα μελλοντικά τους σχέδια. Το πρόγραμμα αυτό, ως το τελικό αποτέλεσμα της συνολικής εμπειρίας του ΔΙΕΕ 2019, στοχεύει να παρακινήσει άλλους ανθρώπους να αναλάβουν μετασχηματιστική δράση στα σχολεία, τις γειτονίες, τις κοινότητες, τις πόλεις και τις χώρες τους και να έρθουν σε επαφή με ανθρώπους που έχουν το ίδιο όραμα για βιώσιμη ειρήνη.

Εκφράζουμε τις βαθύτατες ευχαριστίες μας προς όλους/ες τους/τις υποστηρικτές/ριες του ΔΙΕΕ 2019, ειδικά το Υπουργείο Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για τη χρηματοδότηση της συνάντησης, την Α.Ε. τον Πρέσβη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στην Κύπρο, Franz Josef Kremp, για τη διαρκή υποστήριξή του, τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Antonio Tajani, που έθεσε τη συνάντηση υπό την αιγίδα του, τον Επικεφαλής του Γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Κύπρο Ανδρέα Κεττή, τις Λειτουργούς του Τμήματος Αστικών Υποθέσεων της Ειρηνευτικής Δύναμης των Ηνωμένων Εθνών στην Κύπρο (UNFICYP), Arzu Çağın και Μαρίνα Βασιλαρά, το Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων (ΚΥΠΕ) για τη χορηγία επικοινωνίας, το Ίδρυμα Samuel Rubin και το Ίδρυμα Virginia Wellington Cabot, για τη συνεχή υποστήριξή τους προς το ΔΙΕΕ, τη Γραμματεία του ΔΙΕΕ, το διοικητικό συμβούλιο, το προσωπικό και τους/τις ασκούμενους/ες του ΟΙΔΕ και το προσωπικό του Σπιτιού της Συνεργασίας και του Home Café.

Λοΐζος Λουκαΐδης
Λειτουργός Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων
& Συντονιστής Προγράμματος 'Imagine' (ΟΙΔΕ)

Tony Jenkins
Διευθυντής (ΔΙΕΕ)

Για περισσότερες πληροφορίες, παρακαλούμε
όπως επισκεφθείτε:

Όμιλος Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας (ΟΙΔΕ)

www.adhr.info / ahdr@adhr.info

Διεθνές Ινστιτούτο για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη (ΔΙΕΕ)

www.i-i-p-e.org / info@i-i-p-e.org

Adhila Hassan

Ινδία, Παγκόσμια Πολίτισσα

Η δουλειά μου στην Ινδία πραγματεύεται διαιρέσεις σε θρησκευτικούς, φυλετικούς και οικονομικούς τομείς. Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μου, έχω επηρεαστεί από το αυξανόμενο θρησκευτικό μίσος, το οποίο αποτελεί ένα μεγάλο πρόβλημα και είναι η βασική αιτία των διαφόρων συγκρούσεων που αντιμετωπίζει η Ινδία τα τελευταία χρόνια. Στην προσωπική μου ζωή, συνεχίζω να αναπτύσσω στενές επαφές με ανθρώπους ανεξαρτήτως θρησκείας και προσπαθώ να αποτελώ πρότυπο όσον αφορά στο σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας μέσω της αγάπης και της συμπόνιας. Παρέχω επίσης συναισθηματική υποστήριξη και καθοδήγηση στον τομέα της ψυχικής υγείας σε άτομα που αντιμετωπίζουν διακρίσεις λόγω της επιλογής τους για σύναψη διαθρησκευτικού γάμου. Στην επαγγελματική μου ζωή, χρησιμοποιώ συστηματικά τη δυναμική της εκπαίδευσης για την ανάπτυξη δεξιοτήτων Ενσυναίσθησης και Κριτικής Σκέψης, σε διάφορες περιπτώσεις, μέσω του διαλόγου και παιδαγωγικών μεθόδων που στοχεύουν στην αλλαγή, σε διάφορα μαθησιακά πλαίσια. Αν και το ταξίδι αυτό είναι γεμάτο προκλήσεις, οι αλλαγές που είδα στην κοινότητα και στην οικογένειά μου ως προς τη θρησκευτική αρμονία με παρακινούν να συνεχίσω το έργο αυτό.

Adrian Viesca Gold

Μεξικό

Οι άνθρωποι στο περιβάλλον μου έχουν πολλαπλές διαφορές μεταξύ τους αν και δεν οδηγούν όλες στον ίδιο βαθμό διαίρεσης. Τέτοιες είναι, για παράδειγμα, οι διαφορές που υπάρχουν στα έθιμα που μοιραζόμαστε και παράλληλα ανταλλάσσουμε, φέρνοντας τη γαστρονομία ως ένα απλό παράδειγμα. Κάποιες άλλες διαφορές όμως, όπως η οικονομική κατάσταση (και συγκεκριμένα η φτώχεια) και το φύλο, τείνουν να χωρίζουν τους ανθρώπους σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό. Στη δική μου δουλειά, η ειδοποιός διαφορά είναι αυτή που εντοπίζεται στις ευκαιρίες και, ειδικότερα, στην πρόσβαση κάποιων ανθρώπων στην ευκαιρία για μάθηση που θα οδηγήσει στην κατανόηση του εαυτού μας, αλλά και της διαφορετικότητας.

Εργάζομαι σε ένα συμβουλευτικό πρόγραμμα το οποίο βασίζεται στη Λαϊκή Εκπαίδευση, το Διαλογισμό, το Τσάι, την Κοινωνική Ανάπτυξη και την Κοινωνιοκρατία. Πρόκειται για μια πρόταση για την αντιμετώπιση των προαναφερθέντων ζητημάτων μέσω της δημιουργίας ενός χώρου συζητήσεων, βασισμένου σε διάφορες θεματικές, όπου προωθείται η ευαισθητοποίηση μέσω της πράξης. Αυτή η συλλογική συνειδητοποίηση είναι και ο στόχος μας. Η πρακτική που προωθούμε είναι αυτή που χρησιμοποιούμε και εμείς οι ίδιοι/ες και αφορά στη διερεύνηση του τι είναι ιερό, ουσιώδες και αξιοπρεπές. Έτσι, ανακαλύπτουμε και προχωρούμε ανάλογα, με σκοπό να βιώνουμε ειρηνικά όλες τις στιγμές της ζωής μας.

Alden Jacobs

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Θεωρώ ενδιαφέρουσα την εξέταση των διαιρέσεων στις πολλαπλές τους μορφές, κυρίως σε κάποιες περιπτώσεις που, ενώ οι διαιρέσεις διαιωνίζονται και πολλαπλασιάζονται, θα μπορούσαν, εν δυνάμει, να επωφεληθούν από την πιθανότητα ανταλλαγής προοπτικών. Στην Κύπρο, όπου εργάζομαι αυτή τη στιγμή, υπάρχει η φυσική διαίρεση μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Πέραν αυτού του φυσικού διαχωρισμού, ο χώρος της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη αντιμετωπίζει παράλληλα κάποιες προκλήσεις που βασίζονται στην κατανόηση και ευαισθητοποίηση του κόσμου, κάτι που είναι εμφανές και σε άλλες περιπτώσεις κοινοτήτων που βρίσκονται σε αντιπαράθεση. Από την οπτική γωνία της οικοδόμησης της ειρήνης μέσω των τεχνών, βλέπουμε επίσης να υπάρχει απόσταση μεταξύ των καλλιτεχνών/ιδων και της κοινωνίας γενικότερα. Ευελπιστούμε ότι μέσω της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη, σε σχέση με τους/τις καλλιτέχνες/ιδες, θα μπορέσουμε να τους/τις βοηθήσουμε να επικοινωνήσουν με κοινότητες που βρίσκονται σε σύγκρουση, με τέτοιο τρόπο, ώστε να ξεπεραστούν οι οποιοσδήποτε σχετικές διαιρέσεις. Χρησιμοποιούμε τον «στρατηγικό κοινωνικό ρόλο της τέχνης» ως γέφυρα, λόγω του ότι έχει την ικανότητα να προωθεί διάφορες προοπτικές και διαφορετικές απόψεις με τέτοιο τρόπο, ώστε να ενθαρρύνεται η ενεργός συμμετοχή και ο αναστοχασμός. Θεωρούμε ότι η χρήση αυτών των προοπτικών αποτελεί ένα ανεκτίμητο εργαλείο για να ενισχυθεί η ευαισθητοποίηση και η κατανόηση.

Alejandra Barrera

Μεξικό, Αυστρία

Η Πόλη του Μεξικού είναι γεμάτη αντιθέσεις και διαφορετικές ανισότητες. Οι πλούσιοι/ες ζουν σε προνομιούχες περιοχές και βασίζονται σε ιδιωτικές εταιρείες για την ασφάλειά τους. Απολαμβάνουν συνήθως πολυτελείς υπηρεσίες και ζουν σε πράσινες ζώνες όπου παρατηρείται πιο καθαρός αέρας. Έχοντας ζήσει σε αυτό το κοινωνικό-οικονομικό και πολιτιστικό πλαίσιο, η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη, στοχεύει στην κατανόηση αυτών των φαινομένων προκειμένου να μπορέσουμε να υποστηρίξουμε την εξάλειψη των ανισοτήτων που προκαλούν μυριάδες συγκρούσεις σε διάφορα επίπεδα, κάτω από διάφορες καταστάσεις. Υλοποιώ εργαστήρια με την κοινωνία των πολιτών, αλλά και σε διάφορα σχολεία, και συνεργάζομαι κυρίως με εκπροσώπους των αυτόχθονων κοινοτήτων, οι οποίες ακολουθούν μια εναλλακτική προσέγγιση, που διαφέρει από την κυρίαρχη γνώμη. Ο στόχος είναι να δημιουργηθούν κανάλια διαπολιτισμικής επικοινωνίας μεταξύ των ομάδων που βρίσκονται σε αντιπαράθεση καθώς και να συνειδητοποιήσει περισσότερος κόσμος ότι η μη-βία είναι ο τρόπος για την οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου.

Alicia Cabezudo

Αργεντινή

Όπως κάθε χώρα της Λατινικής Αμερικής, έτσι και η Αργεντινή, χαρακτηρίζεται από ένα έντονο χάσμα μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, το οποίο είναι εμφανές στον οικονομικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό τομέα. Αυτό σημαίνει επίσης ότι ένα τεράστιο μέρος του πληθυσμού ζει στα όρια της φτώχειας, ενώ ταυτόχρονα, μια πολύ μικρή μερίδα ανθρώπων συγκεντρώνει τη δύναμη και τον πλούτο στα χέρια της. Αυτό το τελευταίο δεν αφορά μόνο τον οικονομικό τομέα, αλλά και τη συμμετοχή στην πολιτική ζωή και στα δικαιώματα. Το χάσμα αυτό διευρύνει τις διαφορές και δημιουργεί θυμό, δυσπιστία αλλά και απογοήτευση, τόσο μέσα στην κοινωνία, αλλά και προς την κυβέρνηση και τις διάφορες πολιτικές, ακόμα και εκείνες που αναπτύσσονται μέσα από δημοκρατικές αξίες. Μέσα από τη δουλειά μας για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη, μπορούμε να παρατηρήσουμε ξεκάθαρα τα θέματα που σχετίζονται με τις κοινωνικές διαφορές, την ανισότητα, την αδικία και την έλλειψη πρόσβασης στην εκπαίδευση και στα κοινωνικά οφέλη, σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης, από τα δημοτικά σχολεία έως τις μεταπτυχιακές σπουδές. Ακολουθώντας το θεωρητικό παράδειγμα του Paulo Freire, είναι επιτακτική ανάγκη να διαχειριστούμε αυτά τα ζητήματα κατά το σχεδιασμό των αναλυτικών προγραμμάτων και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων, αλλά και κατά τη διάρκεια «επιτόπιων προγραμμάτων» όπου οι μαθητές/ριες έχουν την ευκαιρία να παρατηρήσουν, να προβληματιστούν και να επεξεργαστούν συγκεκριμένα ζητήματα και ανάγκες, τα οποία αποτελούν μέρος της καθημερινής τους ζωής.

Amada Benavides de Pérez

Κολομβία

Υπάρχουν ποικίλες μορφές διαίρεσης στην Κολομβία, οι οποίες προκύπτουν από διάφορες αιτίες, όπως για παράδειγμα οι ανισότητες μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών. Στα αστικά κέντρα παρατηρούνται, μεταξύ άλλων, ανισορροπίες στο οικονομικό επίπεδο. Σκεφτείτε μια ανεστραμμένη πυραμίδα που απεικονίζει τη συγκέντρωση του πλούτου, όπου ένα πολύ μικρό ποσοστό του πληθυσμού είναι πλούσιοι, ενώ η πλειοψηφία των ανθρώπων ζει σε επίπεδο φτώχειας ή και κάτω από αυτό, με μειωμένες ευκαιρίες συμμετοχής στις δημοκρατικές διαδικασίες. Στις αγροτικές περιοχές, παρατηρούμε συγκέντρωση ιδιοκτησίας της γης σε μια μικρή ομάδα ανθρώπων, έλλειψη ανάπτυξης σε πολλές περιοχές και μια κοινωνία με υποβόσκων ρατσισμό. Πολλές από αυτές τις διαφορές συντέλεσαν στην 60ετή ένοπλη σύγκρουση της Κολομβίας, που συνδέεται άρρηκτα με το εμπόριο ναρκωτικών, την παράνομη εξόρυξη φυσικών πόρων αλλά και την αναβίωση και δημιουργία καινούργιων ένοπλων ομάδων. Μέσω της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη, στοχεύουμε στην ενδυνάμωση του πληθυσμού, έτσι ώστε οι άνθρωποι να έχουν περισσότερες δυνατότητες να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους, και στην προώθηση των ικανοτήτων τους για να ξαναχτίσουν τη ζωή τους και να δημιουργήσουν διάφορα κοινοτικά προγράμματα. Η δουλειά μας δίνει έμφαση στους/τις νέους/ες, τις γυναίκες, τα σχολεία και τις αγροτικές κοινότητες.

Anita Yudkin

Πουέρτο Ρίκο

Από τότε που ιδρύθηκε η Έδρα UNESCO για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη στο Πανεπιστήμιο του Πουέρτο Ρίκο, η δουλειά μας στο συγκεκριμένο πεδίο στοχεύει στην αναγνώριση της ειρήνης ως κάτι περισσότερο από μια αφηρημένη έννοια και δέσμευση, έτσι ώστε να συσχετιστεί με το πολιτικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό μας συγκείμενο και να συνδέσει αυτές τις πραγματικότητες με παγκόσμια ζητήματα και γνώσεις για την εκπαίδευση για την ειρήνη. Επικεντρωθήκαμε, έτσι, στην προσπάθεια αντιμετώπισης των πολλαπλών μορφών βίας, ενώ προσπαθούμε παράλληλα να διαδώσουμε, να στηρίξουμε και να δημιουργήσουμε εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες που συνεισφέρουν σε μια κουλτούρα ειρήνης, η οποία βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην κοσμοθεωρία μας για αειφόρα μέλλοντα. Η στήριξη της υπέροχης ομάδας της Έδρας UNESCO, οι συνεισφορές μας στον τομέα μας τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, το θαυμάσιο ερευνητικό και δημιουργικό έργο που ανέπτυξαν οι φοιτητές/ριες του Πανεπιστημίου του Πουέρτο Ρίκο με την απαρámιλλη αφοσίωσή τους για μια πιο περιεκτική και δίκαιη ειρήνη, αλλά και η πεποίθηση του Freire ότι η αλλαγή για ένα δίκαιο κόσμο είναι δύσκολη αλλά όχι αδύνατη, μας εμπυχώνουν τα τελευταία 20 χρόνια για να συνεχίσουμε το έργο μας.

Απόστολος Σκουρουπάτης

Κύπρος

Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη πραγματεύεται τη διαίρεση μεταξύ της ελληνοκυπριακής και της τουρκοκυπριακής κοινότητας, η οποία προκλήθηκε από την Τουρκική Εισβολή. Μέσα από το έργο μας στοχεύουμε στο να φέρουμε σε επαφή μαθητές/ριες και από τις δύο κοινότητες προκειμένου να γεφυρώσουμε το χάσμα που δημιουργείται λόγω του πολιτικού προβλήματος στη χώρα μας. Η επιθυμία μου να δω την επάνωση της χώρας μου μέσω μιας βιώσιμης λύσης, είναι αυτό που με εμπυχώνει καθημερινά.

Barbara Barnes

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Στο πλαίσιο της δουλειάς μου, παρατηρούμε ότι, εκτός από τον υφιστάμενο ρατσισμό και τη λευκή ανωτερότητα, οι ταξικές διακρίσεις οι οποίες οδηγούν στη φτώχεια, προκαλούν επίσης αντιπαραθέσεις μέσα στην κοινωνία. Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη, με βοηθά να είμαι πιο αποτελεσματική στη διοργάνωση διαδραστικών προγραμμάτων που σχετίζονται με αυτά τα θέματα. Έχω διευρύνει τόσο τις επικοινωνιακές όσο και τις παιδαγωγικές μου ικανότητες, αλλά ταυτόχρονα και την γκάμα των μεθοδολογιών που χρησιμοποιώ για τη διαχείριση και διοργάνωση τέτοιου είδους συναντήσεων.

Benedict Weiss

Γερμανία, χαμένος συνεχώς
στη Λατινική Αμερική

Στην περιοχή των Άνδεων της Βολιβίας, τα μοτίβα του αποικιακού παρελθόντος εξακολουθούν να υπάρχουν σε μια κοινωνία στην οποία παρατηρούνται έντονες διαιρέσεις λόγω εθνοτικών και πολιτισμικών διαφορών. Οι διαφορετικές ταυτότητες δεν αποτελούν συνήθως την κύρια αιτία διαίρεσης, ωστόσο εμφανίζονται σε στιγμές πολιτικών εντάσεων. Το πρόγραμμα Εκπαίδευσης για την Ειρήνη στο οποίο συμμετείχα, έχει ως στόχο να προωθήσει μια κουλτούρα ειρήνης στο Ποτοσί της Βολιβίας και να αντιμετωπίσει τις διαφορετικές αιτίες διαίρεσης, σε συνεργασία με κρατικούς και μη κρατικούς φορείς. Έχουμε φέρει μαζί μια ομάδα ατόμων από διαφορετικούς φορείς που συμμετέχουν στις εκπαιδευτικές μας δραστηριότητες. Η ανταλλαγή εμπειριών στο Διεθνές Ινστιτούτο για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη, το 2019, με ενέπνευσε στην καθημερινή μου δουλειά. Τον περασμένο Οκτώβριο, στη Βολιβία, είχαμε ένα ξέσπασμα πολιτικής βίας μετά τις εκλογές. Αυτή η έξαρση της πολιτικής βίας μπορεί να παρατηρηθεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στα οποία οι πολιτικές διαφορές μετατράπηκαν σε ξενοφοβικές αναφορές εναντίον αυτόχθονων κατοίκων. Το ειρηνευτικό μας πρόγραμμα σχεδίασε μια επικοινωνιακή στρατηγική για την αντιμετώπιση αυτών των αφηγήσεων και ενθάρρυνε τους ανθρώπους να χρησιμοποιούν μη-βίαιη επικοινωνία και διάλογο.

Brigid Glustein

Καναδάς

Στην κοινότητά μου υπάρχουν πολλές οικογένειες με ψηλά εισοδήματα αλλά και γειτονιές με οικογένειες με πολύ χαμηλά εισοδήματα. Αυτοί οι άνθρωποι ζουν «μαζί και χωριστά ταυτόχρονα.» Η καθημερινή πραγματικότητα των οικογενειών που αγωνίζονται να επιβιώσουν είναι πολύπλοκη (οικονομικά ζητήματα, θέματα μετανάστευσης, η δυσκολία προσαρμογής σε πολιτισμικές διαφορές, εκπαίδευση, νέα γλώσσα κτλ.). Διευθύνω ένα μικρό κοινοτικό κέντρο που απευθύνεται σε νέους/ες και τις οικογένειές τους, οι οποίες βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση. Για να βοηθήσουμε τις οικογένειες, αρχικά τις φέρνουμε σε επαφή μέσω προγραμμάτων που τους παρέχουν ό,τι χρειάζονται για την κάλυψη άμεσων αναγκών (τράπεζες τροφίμων, στέγαση έκτακτης ανάγκης, υποστήριξη σε θύματα κακοποίησης, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κτλ.). Οι νέοι/ες συμμετέχουν ενεργά στον προγραμματισμό των πιο πάνω δραστηριοτήτων με σκοπό να εκπαιδευτούν σε διάφορες δεξιότητες και να οικοδομήσουν την έννοια της κοινότητας με τελικό σκοπό να επιτελέσουν ενεργό ρόλο για αλλαγή μέσω της κριτικής σκέψης και της ανάπτυξης πρωτοβουλιών για την πρόοδο της κοινότητάς τους. Η δουλειά μας είναι πιο δύσκολη τώρα, εν μέσω της πανδημίας του COVID-19. Οι ευάλωτες αυτές οικογένειες είναι πιο απομονωμένες από ποτέ. Οι νέοι/ες αποτελούν παραδείγματα επιμονής και η αποφασιστικότητά τους απέναντι σε κάθε εμπόδιο, είτε προσωπικό είτε σε σχέση με το σύστημα, αποτελεί κίνητρο σε αυτές τις δύσκολες στιγμές.

Carolina Torrico Sánchez

Μεξικό

Στη δουλειά μου ασχολούμαστε με ιστορικές διαιρέσεις που υπάρχουν στο συγκείμενο του Μεξικού και οι οποίες προέρχονται από την εποχή της αποικιοκρατίας. Ο ρατσισμός σε σχέση με το χρώμα και την κοινωνική τάξη αποτελούν δύο στοιχεία που έχουν δημιουργήσει αυτές τις μορφές διαίρεσης στην κοινωνία, οι οποίες με τη σειρά τους δημιουργούν ακόμα πιο έντονα μειονεκτήματα στις ευάλωτες ομάδες, όπως οι ιθαγενείς και οι μετανάστες/ριες. Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη δημιουργεί ένα πιο θετικό κλίμα μεταξύ των ομάδων αυτών μέσω της εκπαίδευσης και της κοινωνικής ενσωμάτωσης. Ως εκπαιδευτικός, έχω τη δυνατότητα να συμβάλω στην παροχή ίσων ευκαιριών ανάμεσα στους/στις μαθητές/ριες, με την εφαρμογή και ανάπτυξη ενός περιεκτικού αναλυτικού προγράμματος, το οποίο διευκολύνει τη θετική αλλαγή μέσα στην τάξη. Με εμπυχώνει το γεγονός ότι δεν είμαι μόνη μου, αφού υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σε αυτόν τον τομέα που εργάζονται για έναν κοινό στόχο.

Dr. Colins Imoh

Νιγηρία, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής,
Ηνωμένο Βασίλειο

Η δουλειά μου επικεντρώνεται κυρίως στο Δέλτα του Νίγηρα. Εκεί παρατηρούνται δυσεπίλυτες συγκρούσεις μεταξύ διαφόρων ομάδων, όπως, για παράδειγμα, μεταξύ διαφόρων κοινοτήτων, μεταξύ νέων και ηλικιωμένων, μεταξύ κοινοτήτων και εταιρειών πετρελαίου, μεταξύ ένοπλων ομάδων και στρατού κτλ. Σε ένα πλαίσιο όπου ο πλούτος γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, παράλληλα με την ύπαρξη των κονδυλίων για προϋπολογισμούς ανάπτυξης, οι άνθρωποι στερούνται τις απαραίτητες υποδομές. Αν και η περιοχή είναι πλούσια σε φυσικούς πόρους, αποτελεί δυστυχώς μια από τις πιο φτωχές περιφέρειες της Νιγηρίας. Αυτό οφείλεται κυρίως στη μόλυνση των περισσότερων γεωργικών εκτάσεων και ποταμών. Οι παραδοσιακοί τρόποι διαβίωσης δεν υφίστανται πλέον, ενώ οι κοινωνικές δομές είναι ανεπαρκείς για την κάλυψη των βασικών αναγκών, όπως η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η εκπαίδευση και η δημόσια υγεία. Αυτές οι διαίρεσεις τροφοδοτούνται από διάφορους παράγοντες πέραν των φυσικών πόρων και του ελέγχου τους. Το έργο μας στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη επικεντρώνεται στην αναγκαιότητα να κατανοήσουν οι νέοι/ες ότι η πραγματικότητα στην περιοχή τους δεν είναι αξιοσπρεπής, σωστή ή δίκαιη, ενώ, παράλληλα, ότι η βία δεν αποτελεί λύση. Εστιάζουμε στους/στις νέους/ες διότι αυτοί/ές είναι το μέλλον της περιοχής και της χώρας. Εάν οι νέοι/ες υιοθετήσουν μια κουλτούρα ειρήνης τότε η αλλαγή στην κοινωνία είναι εφικτή. Τα μηνύματα που λαμβάνουμε σχετικά με τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων μας, αποτελούν έμπνευση για να συνεχίσουμε το έργο μας.

Dana Kristiawan

Ινδονησία

Στο εκπαιδευτικό σύστημα της Ινδονησίας, από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο, δεν υπάρχει κανένα πρόγραμμα ή εκπαιδευτικές υπηρεσίες που να αναπτύσσουν, συγκεκριμένα, αξίες που να σχετίζονται με την ειρήνη. Μέσα από τη δουλειά μου προσπαθώ να ενδυναμώσω μουσουλμάνους/ες εκπαιδευτικούς ώστε να γίνουν ηγέτες/ιδες για την ειρήνη μέσω της ανάπτυξης υλικού στο μάθημα των Αγγλικών που να σχετίζεται με την Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Έχω ήδη πραγματοποιήσει εργαστήρια σε 24 ισλαμικά σχολεία της πόλης Banyuwangi. Τα εργαστήρια αυτά επικεντρώνονται στη συνεργασία με τους/τις εκπαιδευτικούς ώστε να δημιουργηθεί υλικό στα Αγγλικά, μέσα από το οποίο θα προωθείται η Εκπαίδευση για την Ειρήνη ανάμεσα στους/στις μουσουλμάνους/ες μαθητές/ριές τους.

Από τα εργαστήρια προέκυψε μια καίρια πρόκληση, η οποία έγκειται στη δυσκολία ενθάρρυνσης του εκπαιδευτικού προσωπικού για ανάληψη ενός πιο ηγετικού ρόλου, για αξιοποίηση των δεξιοτήτων που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων, τη δημιουργία δικού τους υλικού αλλά και την παροχή στήριξης σε άλλους/ες ώστε να αναπτύξουν κι αυτοί/ές με τη σειρά τους το δικό τους υλικό σε ένα πλαίσιο Εκπαίδευσης για την Ειρήνη.

Donna Mc Innis

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Οι διαιρέσεις που υπάρχουν στον ακαδημαϊκό τομέα ήταν ανέκαθεν πηγή απογοήτευσης για μένα. Η δημιουργία στεγανών, αντί η διασύνδεση μεταξύ διαφόρων ακαδημαϊκών πεδίων παρεμποδίζει πολλές και εκπληκτικές δυνατότητες για μάθηση, διασύνδεση και, κυρίως, για γεφύρωση των διαφορών. Η αποσυναρμολόγηση αυτών των «σιλό» τα οποία ανεγέρθηκαν διαμέσου και μεταξύ των διαφόρων επιστημονικών κλάδων αποτελούσε ανέκαθεν ένα κρυφό Modus Operandi για μένα! Η «πράξη» και η «υπηρεσία προς το συνάνθρωπο» αλληλοεξαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της διδασκαλίας μου. Ενθαρρύνω τους/τις μαθητές/ριες μου να «βρουν το δικό τους δρόμο» έτσι ώστε να συντελέσουν και οι ίδιοι/ες προς μια πιο θετική κοινωνική αλλαγή. Πέρσι εγκαινιάσαμε στο πανεπιστήμιό μου, ένα πιο διευρυμένο πρόγραμμα σπουδών, και έκτοτε έχω παρατηρήσει μια διαφορετική εκπροσώπηση εθνικοτήτων και κατευθύνσεων (majors) στις τάξεις μου για τις Σπουδές Ειρήνης και την Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Εκθέτοντας, χωρίς προσχήματα, τους/τις φοιτητές/ριες όλων των ειδικοτήτων, στις «διεπιστημονικές δυνατότητες» για μη-βία, στην επίλυση αντιπαραθέσεων μέσω διαλόγου, στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην κοινωνική δικαιοσύνη, στη συμπόνια και στη φροντίδα, στην κοινωνική δράση που βασίζεται στην επίγνωση και, τέλος, στην περιβαλλοντική αειφορία, υποβοηθούμε τη δημιουργία μιας πιο απολαυστικής, πλούσιας κι ελπιδοφόρας εκπαιδευτικής εμπειρίας για όλους/ες!

Eamon Rafter

Ιρλανδία

Η Ιρλανδία εξακολουθεί να διαχωρίζεται από σύνορα. Ωστόσο, από το 1998 υπάρχει μια ειρηνευτική συμφωνία και διαδικασία η οποία εμπνέει ελπίδα για το μέλλον. Στη Βόρεια Ιρλανδία εξακολουθούν να υπάρχουν μίλια από τείχη, τα οποία χωρίζουν τις κοινότητες, οπότεν έχουμε αρκετή δουλειά μπροστά μας. Βασικό κομμάτι της δουλειάς μας είναι να φέρνουμε σε επαφή τους ανθρώπους βόρεια και νότια των συνόρων, και ειδικότερα τους/ τις νέους/ες, από τις διάφορες κοινότητες της Βόρειας Ιρλανδίας. Εστιάζουμε σε ό,τι έχουμε κοινό και εξερευνούμε διαφορετικές ερμηνείες του παρελθόντος, με στόχο τη συνεργασία για τη δημιουργία ενός κοινού μέλλοντος. Αυτό που με εμπυχώνει είναι η αντίληψη ότι ο διάλογος και η συναντίληψη είναι ο μόνος τρόπος για να πάμε μπροστά. Η επιστροφή στη βία δεν αποτελεί επιλογή. Στη δουλειά μου, αντλώ έμπνευση από διάφορους εξαιρετικούς οργανισμούς, προγράμματα και ανθρώπους.

Έλενα Αντωνιάδου

Κύπρος

Στην Κύπρο έχουμε να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση της διαίρεσης μεταξύ των κοινοτήτων και των συγκρούσεων που τη συνοδεύουν. Πίστευα ανέκαθεν ότι η πολυπολιτισμικότητα αποτελεί ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του νησιού και των σχολείων μας, και αυτό με ώθησε να σπουδάσω Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Εύχομαι να συνεχίσω να εργάζομαι σε ένα τόσο ενδιαφέρον περιβάλλον εισάγοντας νέες ιδέες και έννοιες τόσο σε παιδιά όσο και σε ενήλικες και από τις δύο κοινότητες, Ελληνοκύπριους/ες και Τουρκοκύπριους/ες. Η δουλειά μου εστιάζει στις Ταυτότητες σε σχέση με την Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Θεωρώ ότι, μέσα από αυτήν ακριβώς την προσέγγιση, ρίχνουμε φως στο τέλος του τούνελ «της σύγκρουσης και της διαίρεσης». Αυτό ακριβώς μου δίνει δύναμη και θάρρος να συνεχίζω να εργάζομαι για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη.

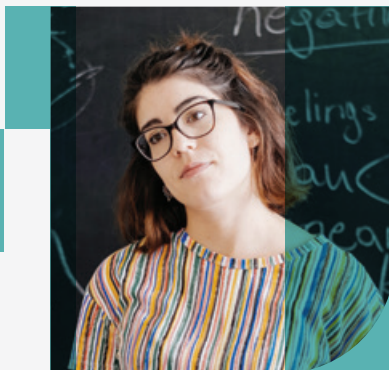
Έλενα Παπαμιχαήλ

Κύπρος

Το περιβάλλον στο οποίο ζω και εργάζομαι είναι πολύ σχετικό με την Εκπαίδευση για την Ειρήνη, αφού κατάγομαι από την Κύπρο, η οποία μαστίζεται από συγκρούσεις. Είμαι επίσης παιδί προσφύγων, μεγάλωσα χωρίς καμία επαφή με τους «άλλους» και η ιστορία που διδάχθηκα ήταν μονόπλευρη. Η Κύπρος χαρακτηρίζεται από κοινωνικές διαιρέσεις, ανισότητες και πολλαπλούς ρατσισμούς, όπως όλες οι κοινωνίες. Ωστόσο, το εθνικό μας ζήτημα έχει μονοπωλήσει τόσο πολύ το δημόσιο και τον ακαδημαϊκό διάλογο, που έχουν παραμεληθεί σε μεγάλο βαθμό άλλες μορφές ανισοτήτων. Ως εκπαιδύτρια εκπαιδευτικών στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου και ως Συνεργαζόμενο Εκπαιδευτικό Προσωπικό στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, στοχεύω στην προώθηση της συνειδητοποίησης και της κατανόησης μιας διατομεακής προσέγγισης για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των διαφόρων μορφών ρατσισμού και καταπίεσης. Επίσης, εκπαιδύω εκπαιδευτικούς αλλά και άλλες ομάδες στη διδασκαλία και διαχείριση επίμαχων θεμάτων στο πλαίσιο της εκπαίδευσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατική πολιτικότητα. Αυτό που με εμψυχώνει κατά τη διάρκεια των κακών στιγμών, είναι κατ' ακρίβεια οι καλές στιγμές, κυρίως όταν οι άνθρωποι με τους οποίους συνεργάζομαι, συνειδητοποιούν πόσο βαθιά ριζωμένες είναι οι προκαταλήψεις μας και ότι, αφού φτάσουμε σε αυτή τη συνειδητοποίηση, μπορούμε να αλλάξουμε τις συμπεριφορές μας για τη δημιουργία μιας πιο δίκαιης κοινωνίας.

Ελισσάβετ Καραμιχαήλ

Ελλάδα

Η κύρια διαίρεση που υπάρχει στο περιβάλλον που εργάζομαι στην Ελλάδα, είναι το δικαίωμα και η πρόσβαση στην εκπαίδευση των ντόπιων, των προσφύγων και των μεταναστών/ριών που ήρθαν στη χώρα τα τελευταία χρόνια. Δυστυχώς, αυτή είναι μια μορφή διαίρεσης που παρατηρείται σε πολλά μέρη του κόσμου. Η δουλειά μου ως Βοηθός Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων και Επικεφαλής Συντονίστρια του Προγράμματος Amala στην Ελλάδα, επικεντρώνεται συγκεκριμένα στην ανάγκη κάλυψης του κενού μιας ποιοτικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για τους/τις πρόσφυγες. Σε τοπικό επίπεδο, η δουλειά μου περιλαμβάνει την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων για πρόσφυγες νέους/ες στην Αθήνα. Ταυτόχρονα, στηρίζω την ανάπτυξη και έναρξη του προγράμματος Amala Diploma, το οποίο είναι το πρώτο παγκοσμίως αναγνωρισμένο δευτεροβάθμιο πρόγραμμα εκπαίδευσης ειδικά σχεδιασμένο για πρόσφυγες μαθητές/ριες. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι οι προσπάθειές μου στοχεύουν στη στήριξη των νέων της Αθήνας για να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους, και στην αντιμετώπιση ενός ζητήματος διεθνούς σημασίας. Η επαφή μου με τόσο ευπροσάρμοστους/ες, έξυπνους/ες και ενεργούς νέους/ες, είναι σίγουρα το πιο εμψυχωτικό κομμάτι της δουλειάς μου.

Ελλάδα Ευαγγέλου

Κύπρος

Ένα δίλημμα που αντιμετωπίζουν οι Κύπριοι/ες είναι το να θυμούνται ή να ξεχνούν - να θυμούνται δηλαδή την ευκαιρία για επανένωση και τη δέσμευση προς μια ειρηνική κοινωνία και, από την άλλη, να έχουν την επιλογή να ξεχνούν και να παραμένουν σε μια μονιμότητα, διαποτισμένη με προτεραιότητες που σχετίζονται με τον υλισμό και τον καταναλωτισμό. Καθώς περνούν τα χρόνια, αυτό μετατρέπεται σε μια δύσκολη διαδικασία καθώς η αδιαφορία και η απόσταση από τις μνήμες μας γίνεται όλο και περισσότερο ο κανόνας. Οι διαιρέσεις μεταξύ των ανθρώπων, του τρόπου ζωής τους και των προτεραιοτήτων τους είναι πλέον ο τρόπος που επιλέξαμε να ζήσουμε, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από εξωγενείς παράγοντες. Στο πλαίσιο της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη, ασχολούμαι με αυτά τα ζητήματα υιοθετώντας πρωτίστως το σωστό γεωγραφικό ορισμό, αναφερόμενη στο νησί ως σύνολο (και όχι αναφέροντας μόνο το ένα του μισό), και ορίζοντας τους/τις κατοίκους του ως πολύγλωσσους/ες και πολυπολιτισμικούς/ές (αντίθετα με τις λέξεις ελληνόφωνος/η και ελληνοκυπριακή κουλτούρα). Με αυτό τον τρόπο και μέσα από αυτή την προοπτική, προσφέρουμε τη δυνατότητα δημιουργίας μιας καλλιτεχνικής πραγματικότητας, που συμπεριλαμβάνει πολλαπλές αφηγήσεις και την αναγνώριση της αξίας τους.

Elma Tahmaz

Βοσνία και Ερζεγοβίνη

Η Βοσνία και Ερζεγοβίνη είναι μια χώρα της οποίας ο πλούσιος πολιτισμός, οι διαφορετικές παραδόσεις, οι θρησκείες και τα έθνη γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης, οδηγώντας έτσι, τους τελευταίους αιώνες, σε συγκρούσεις. Ο πιο πρόσφατος πόλεμος, μεταξύ 1992 και 1995, προκάλεσε τεράστιες επιπτώσεις στην κοινωνία μας. Στη δουλειά μου, ασχολούμαι με την υπάρχουσα ένταση μεταξύ Βόσνιων, Κροατών και Σέρβων μέσα από δραστηριότητες στις οποίες χρειάζεται οι συμμετέχοντες/ουσες να υπερβούν τα υφιστάμενα σύνορα για να συμμετάσχουν στη διαδικασία αυτή όλοι/ες μαζί. Κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων μας, υπάρχει η συνειδητοποίηση ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να αποτελέσουν στόχο διακρίσεων, ακόμη και από τους «δικούς μας ανθρώπους». Διοργανώνω επίσης, εκπαιδευτικά σεμινάρια για αστυνομικούς/ίνες, δικαστές/ίνες και εισαγγελείς. Αν και η ειρήνη πρέπει να απαιτείται από τον λαό, πρέπει επίσης να προστατεύεται από ένα σύστημα που λειτουργεί χωρίς προκαταλήψεις. Κάποιες φορές ένιωσα ότι δεν πέτυχα πολλά. Κατάλαβα όμως, ότι είναι λάθος να θεωρώ ότι η επούλωση των πληγών ενός ατόμου δεν είναι μεγάλο επίτευγμα, μόνο και μόνο επειδή δεν έφτασα στα τέσσερα εκατομμύρια που απομένουν. Η στιγμή που ένα κορίτσι λέει κλαίγοντας «ευχαριστώ» καθώς ξαπλώνει σε ένα νοσοκομειακό κρεβάτι, είναι κάτι που μου δίνει τη θέληση να συνεχίσω να παλεύω τους ανεμόμυλους της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης.

Αιμιλία Δημητρίου

Κύπρος, Βουλγαρία

Μεγαλώνοντας στη Λευκωσία, οι κοινωνικοί διαχωρισμοί, αλλά και οι διαχωρισμοί στα μυαλά των ανθρώπων γύρω μου ήταν αρκετά παγιωμένοι. Ο μπαμπάς μου με έστειλε πάντα σε μικτές καλοκαιρινές κατασκηνώσεις με Ελληνοκύπριους/ες και Τουρκοκύπριους/ες συμμετέχοντες/ουσες. Συνεπώς, όταν φοιτούσα, αρχικά σε ένα ελληνοκυπριακό δημόσιο δημοτικό σχολείο και αργότερα σε ένα ιδιωτικό γυμνάσιο, ένιωθα περίεργα για τον τρόπο με τον οποίο μου δίδαξαν την ιστορία καθώς και με τις αντιλήψεις των συμμαθητών/ριών και φίλων μου για την ιστορία. Θυμάμαι τη φράση «Δεν ξεχνώ», τυπωμένη σε κάθε ένα από τα τετράδιά μου, κάτι για το οποίο ένιωθα αλλόκοτα, αλλά ποτέ δεν εξέφρασα πραγματικά τις σκέψεις μου. Ως καλλιτέχنيδα της οποίας η δουλειά άπτεται διαφόρων πεδίων και ως εκπαιδύτρια σε θέματα τεχνών, έχω αναπτύξει μια συγκεκριμένη μεθοδολογία με την Τουρκάλα καλλιτέχنيδα Naz Balkaya. Οι πατρίδες μας ισχυρίζονται, αντίστοιχα, ότι πρέπει να είμαστε εχθροί, επομένως έχουμε χρησιμοποιήσει ένα μοντέλο που βασίζεται στην ανάπτυξη συνεργατικών σχέσεων για την αντιμετώπιση τέτοιων εθνικών εμποδίων, καθώς και για να δοκιμάσουμε τα όρια της ίδιας της συνεργατικής πρακτικής. Το καλλιτεχνικό μας έργο καθώς και ο τρόπος διοργάνωσης των εκδηλώσεών μας κατανοούν και προωθούν τη συνεργασία ως ένα μαθησιακό περιβάλλον. Την χρησιμοποιούν επίσης ως εσωτερικευμένη πολιτική και ως εργαλείο για να ανακαλύψουμε εκ νέου την πολιτική και συναισθηματική χαρά που εμφανίζεται όταν μοιραζόμαστε τη ζωή μας. Εκείνες οι μαγικές στιγμές όπου οι άνθρωποι συναντιούνται στη χαρά αυτή, είναι και αυτό που με εμψυχώνει.

Erin Dunlevy

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Στα δημόσια σχολεία της Νέας Υόρκης, όπου εργάζομαι, η πιο ευδιάκριτη διαίρεση αφορά στις φυλετικές διακρίσεις στην εκπαίδευση. Τα σχολεία στα οποία φοιτούν έγχρωμοι/ες νέοι/ες φυλάσσονται από αστυνομικούς/ίνες, είναι βαθιά περιθωριοποιημένα και στελεχώνονται με τους/τις λιγότερο έμπειρους/ες εκπαιδευτικούς. Ο δρόμος από το σχολείο έως τη φυλακή έχει δομικές καταβολές και έχει σχεδιαστεί με σκοπό να διατηρεί τους/τις έγχρωμους/ες νέους/ες μαθητές/ριες σε ένα κύκλο εγκλεισμού και θεσμικού ελέγχου. Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη, και ειδικότερα σε σχέση με την επανορθωτική δικαιοσύνη και την αντιρατσιστική εκπαίδευση, αποτελούν μια προσπάθεια να βοηθήσω τις σχολικές κοινότητες και περιφέρειες να οργανωθούν, να διαχειριστούν τις συγκρούσεις και να λάβουν αποφάσεις μέσω δημοκρατικών και ανθρωποκεντρικών μοντέλων συμμετοχής. Η κοινότητα μου είναι αυτή που με εμπυχώνει στις καλές και κακές στιγμές στη δουλειά μου, όπως και η κατανόηση ότι άνθρωποι από όλο τον κόσμο εργάζονται για ένα καινούργιο μέλλον και ότι όλοι/ες είμαστε ενωμένοι/ες σε αυτόν τον αγώνα.

Εύη Ευτυχίου

Κύπρος

Μεγαλώνοντας στην Κύπρο τη δεκαετία του '80, βρέθηκα να ενστερνίζομαι υποσυνείδητα, ως παιδί, την κυρίαρχη εθνικιστική άποψη του κοινωνικού μου περιβάλλοντος. Ως φοιτήτρια ανθρωπολογίας, άρχισα να διαβάζω ανεξάρτητες πηγές και, μαζί με τις σπουδές μου, κατάφερα να αμφισβητήσω τις εθνικιστικές αφηγήσεις που μου είχαν επιβληθεί προηγουμένως ως παιδί. Σήμερα, αισθάνομαι ότι έχω την ευθύνη, ως ενήλικη, να προσφέρω στις νεότερες γενιές μια κοινωνία η οποία αποπνέει μια αίσθηση συμμετοχής χωρίς αποκλεισμούς και που επιτρέπει στους ανθρώπους να εξελίσσονται ανεξάρτητα από το πολιτιστικό, εθνικό και θρησκευτικό τους υπόβαθρο. Οι επιλογές της ζωής μου ως ενήλικη καθοδηγούνται από αυτή την ανάγκη. Είμαι Λέκτορας στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας και προσπαθώ να ενσωματώσω στη διδασκαλία μου, θεωρίες και περιεχόμενο που αμφισβητούν την αναπαραγωγή άκαμπτων και μονολιθικών ταυτοτήτων. Επιπλέον, είμαι η συνιδρύτρια του πρώτου δημοτικού σχολείου στην Κύπρο που έχει θέσει την Εκπαίδευση για την Ειρήνη ως έναν από τους βασικούς πυλώνες του. Το Δημοτικό Σχολείο Morningside Montessori δημιουργεί τις προϋποθέσεις για συνεργατική μάθηση σε ένα χώρο που δεν βασίζεται στην ταυτότητα αλλά στον άνθρωπο.

Εύη Γρούτα

Κύπρος

Κοιτάζοντας μέσα από το φακό της διαίρεσης, βρίσκω ότι οι πιο διαδεδομένες, για μένα, μορφές διαίρεσης στην Κύπρο είναι: η φυσική διαίρεση του νησιού, αλλά και αυτή στα μυαλά των ανθρώπων, η ανισότητα των φύλων, η επιμονή της εστίασης σε ειδικούς και μη ειδικούς, όσον αφορά διάφορα ζητήματα, και το χάσμα μεταξύ των γενεών. Βλέπω το έργο μου στην εκπαίδευση για την ειρήνη ως αμφισβήτηση της αντίληψης «Εμείς και Αυτοί». Θεωρώ ότι προσκαλώντας τους ανθρώπους να εξερευνήσουν τον περίπλοκο και αλληλένδετο χαρακτήρα της πραγματικότητάς μας τόσο σε προσωπικό, τοπικό, περιφερειακό και αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, συμβάλλουμε στην αντιμετώπιση στερεοτύπων για τον «Άλλο», στη δημιουργία αμφιβολιών για το σύστημα πεποιθήσεών μας, στην αμφισβήτηση του status quo και, εν τέλει, στην αφαίρεση ενός τούβλου από τον προκατασκευασμένο τοίχο μας. Όταν θέτω την ερώτηση στον εαυτό μου «Γιατί το κάνεις αυτό;» πάντα λαμβάνω την ίδια απάντηση: «Γιατί αυτή είναι η καλύτερη στάση σε όλες τις προκλήσεις γύρω σου και η καλύτερη πλατφόρμα για κοινωνική αλλαγή». Αυτό κι αν είναι κίνητρο!

Φραντζέσκα Φραγκούδη

Κύπρος

Το νησί της Κύπρου διανύει μια μετασυγκρουσιακή περίοδο, με τις δύο κύριες εθνοτικές κοινότητες, την ελληνοκυπριακή και την τουρκοκυπριακή, να ζουν κυριολεκτικά χωρισμένες για πάνω από 45 χρόνια. Για να προωθήσουμε την επικοινωνία και να αποδομήσουμε τα εμπόδια που υπάρχουν μεταξύ των δύο κοινοτήτων, υλοποιούμε το πρόγραμμα Columba-Υπατία: Αστρονομία για την Ειρήνη. Χρησιμοποιούμε την αστρονομία ως εργαλείο για την προώθηση μιας αντίληψης παγκόσμιας πολιτότητας και μιας κουλτούρας Ειρήνης και Μη-Βίας. Η παγκόσμια και ταπεινή προοπτική που μας προσφέρει η αστρονομία, το γεγονός ότι είμαστε όλοι/ες «κάτω από τον ίδιο ουρανό», καθώς και το ενδιαφέρον του ευρέος κοινού και των μαθητών/ριών για το σύμπαν, καθιστούν την αστρονομία ένα αποτελεσματικό εργαλείο στην αναζήτηση της ειρήνης. Οι εμπειρίες και οι διαπροσωπικές σχέσεις που δημιουργούνται μέσω της δουλειάς μας με ενθαρρύνουν να συνεχίζω. Βλέποντας τα παιδιά να ανταποκρίνονται και να εκπλήσσονται από τα θαύματα του Σύμπαντος, καθώς και η δημιουργία φιλικών σχέσεων μεταξύ των παιδιών από τις δύο κοινότητες, αποτελεί επιβράβευση για τη δουλειά μας.

Francesco Pistolato

Ιταλία

Ο ρατσισμός απέναντι στους/στις πρόσφυγες αποτελούσε ένα μεγάλο πρόβλημα στην Ιταλία πριν ακόμη την κρίση του κοροναϊού. Παρά την κοινή λογική, ως άνθρωποι μπορούμε να γίνουμε πολύ κακοί/ές. Το έργο μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη βασίζεται στη Φιλοσοφία και μεταδίδεται μέσω ενός ενημερωτικού δελτίου/broadcast μέσω WhatsApp και δημόσιων διαλέξεων. Στις κακές στιγμές υπάρχει πάντα κάποιος/α που μου θυμίζει ότι οι προσπάθειές μου δεν είναι μάταιες.

Hakim Mohandas Amani Williams

Τρινιντάντ και Τομπάγκο

Το Τρινιντάντ και Τομπάγκο είναι μια μικρή, πολυφυλετική και πολυθρησκευτική κοινωνία. Η σημερινή κοινωνική κατάσταση είναι αποτέλεσμα της αποικιοκρατίας και των παρατεταμένων καταλοίπων της, της δουλείας και της καταναγκαστικής εργασίας με σύμβαση (indentureship). Η δουλειά μου καταπιάνεται με τη νεολαία και με κοινότητες που υποφέρουν από κοινωνικοοικονομικά προβλήματα. Μοιράζομαι τη γνώση μου με τους/τις νέους/ες και τους/τις ενήλικες σχετικά με μια μεθοδολογία που ονομάζεται “κύκλοι αποκατάστασης” (restorative circles), έτσι ώστε να μπορούν να προβληματιστούν σχετικά με την ιστορία τους, να θεραπεύσουν τον εαυτό τους και να δημιουργήσουν ένα συλλογικό όραμα, ελπίζοντας έτσι, να θέσουν τα θεμέλια για πιο δίκαια και βιώσιμα μέλλοντα. Η δουλειά μου με τη νεολαία μου δίνει δύναμη. Όταν με προσκαλούν να συνεχίσω να μοιράζομαι γνώσεις μαζί τους, η φλόγα μου παραμένει άσβεστη.

Hale Silifkeli

Κύπρος

Γεννήθηκα σε μια διαιρεμένη χώρα. Μεγάλωσα ακούγοντας ιστορίες και προσπαθούσα να φανταστώ πώς μοιάζει η άλλη πλευρά (γραφικά τοπία), πώς μύριζε (γιασεμί), πώς ακουγόταν (ζωντανή) και πώς την αισθανόμουν (σπίτι). Ο ρόλος και η δουλειά μας στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη περιλαμβάνει την προώθηση ουσιαστικής επαφής μεταξύ των δύο κοινοτήτων και, από αυτή την άποψη, η υλοποίηση του προγράμματος 'Imagine' για την Εκπαίδευση για μια Κουλτούρα Ειρήνης αποτελεί επιτυχημένη επαφή μεταξύ μαθητών/ριών και εκπαιδευτικών από τις δύο κοινότητες. Για να είμαι ειλικρινής, το πρόγραμμα 'Imagine' έχει καταφέρει να επανασχεδιάσει τον τρόπο που σκεφτόμαστε ώστε να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά στις εκπαιδευτικές ανάγκες των εκπαιδευτικών, των μαθητών/ριών και της κοινωνίας μας γενικότερα. Παρακολουθώντας τον ενθουσιασμό των συμμετεχόντων/ουσών στο πρόγραμμα, ενδυναμώνομαι για να κάνω ακόμα περισσότερα στον τομέα της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη. Είμαι αισιόδοξη για το μέλλον καθώς έχουμε επίγνωση των εργαλείων που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να γεφυρώσουμε αυτή την διαίρεση.

Heather Kertyzia

Κόστα Ρίκα, Καναδάς

Στο πανεπιστήμιο που εργάζομαι, εφόσον οι φοιτητές/ριες μου προέρχονται από όλο τον κόσμο και από διαφορετικά πολιτικά, πολιτιστικά και θρησκευτικά υπόβαθρα, βιώνουμε και πολλές ιδεολογικές διαφορές. Θεωρώ ότι, στην τάξη, δουλεύοντας μέσα από αυτές τις διαφορετικές προοπτικές και εξασκώντας την ενσυναίσθηση και δεξιότητες ενεργού ακροατή/άτριας, οι φοιτητές/ριες αποκτούν σημαντικές ικανότητες για τη μετατροπή των συγκρούσεων και τη μη βίαιη επικοινωνία. Όταν οι φοιτητές/ριες συνδέονται μεταξύ τους σε ανθρώπινο επίπεδο, είναι σε θέση να μετατρέψουν τις σχέσεις τους που βασίζονται στις ιδεολογικές διαφορές, σε σχέσεις βασισμένες στον αμοιβαίο σεβασμό, ο οποίος οικοδομείται σε μια κοινή αίσθηση ανθρωπιάς. Το γεγονός ότι στο τέλος της χρονιάς βλέπω εκείνους/ες που αρχικά δεν συμπαθιούνταν να φωτογραφίζονται μαζί, να κάνουν παρέα και να αγκαλιάζονται, με εμψυχώνει στις δύσκολες στιγμές.

Hilmi Tekoğlu

Κύπρος

Στην Κύπρο επικρατεί μια ιδιόμορφη κατάσταση, καθώς το νησί χωρίζεται από την Πράσινη Γραμμή, με την τουρκοκυπριακή κοινότητα στο βορρά και την ελληνοκυπριακή κοινότητα στο νότο. Αυτή η διαίρεση αποθαρρύνει, με απλά λόγια, τους ανθρώπους να περάσουν στην άλλη πλευρά λόγω των ίδιων των οδοφραγμάτων, αλλά και των εμποδίων στο μυαλό τους που αποτελούν κι αυτά κάποιο είδος οδοφραγμάτων. Επιπλέον, η διαίρεση δημιουργεί εμπόδια στην ανάπτυξη εμπιστοσύνης, διαλόγου και συνεργασίας μεταξύ των Οργανώσεων της Κοινωνίας των Πολιτών (ΟΚΠ). Στη δουλειά μου, εργαζόμαστε για την επίλυση αυτών των ζητημάτων διοργανώνοντας πολυκοινοτικά φεστιβάλ, δημόσιες συζητήσεις, ανταλλαγές επισκέψεων, επιμορφώσεις και ενημερωτικές συνεδρίες για ΟΚΠ και ακτιβιστές/ριες από όλο το νησί. Ακόμα, παρέχουμε άμεση και εύκολα προσβάσιμη υποστήριξη, μέσω του προγράμματος Grow Civic, σε μικρής κλίμακας δράσεις που βασίζονται στα ανθρώπινα δικαιώματα. Τις δράσεις αυτές υλοποιούν ακτιβιστές/ριες ή οργανώσεις, για την προώθηση, την υποστήριξη και την ευαισθητοποίηση για διάφορα θέματα που σχετίζονται με την ειρήνη και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης. Τέλος, η συνεργασία μου με μια σπουδαία ομάδα και η επίγνωση ότι ο σκοπός της δουλειάς μας είναι να συμβάλουμε στην ειρήνη και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ όλων των κοινοτήτων στην Κύπρο, είναι οι λόγοι που με βοηθούν να συνεχίζω.

Hogai Aryoubi

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής,
Αφγανιστάν

Η έρευνα μου πραγματεύεται θέματα που αφορούν στη συγκρουσιακή κοινωνία του Αφγανιστάν, τη χώρα όπου γεννήθηκα. Στην Καμπούλ, υπάρχουν πολλές κοινότητες που ζουν χωριστά λόγω εθνικότητας ή θρησκευτικής σέκτας. Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη, ασχολείται με αυτές τις διαιρέσεις εστιάζοντας στο εθνικό αναλυτικό πρόγραμμα. Η πεποίθηση ότι θα επέλθουν θετικές αλλαγές, μέσα από αυτό, για τους/τις μαθητές/ριες του Αφγανιστάν, είναι αυτό που με εμψυχώνει στις καλές και κακές στιγμές όταν εργάζομαι για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη.

Ilenia Pappalardo

Ιταλία, Κύπρος

Ζω στην Κύπρο, όπου υφίσταται ένας φυσικός, κοινωνικός, οικονομικός, πολιτικός, γλωσσολογικός και, κάποιες φορές, πολιτιστικός διαχωρισμός μεταξύ των κοινοτήτων του νησιού, βόρεια και νότια της Νεκρής Ζώνης. Στη δουλειά μου, μέσα από πολιτιστικές, εκπαιδευτικές και οικονομικές πρωτοβουλίες, προσπαθώ να συμβάλω στην κατεδάφιση αυτού του τοίχου, αφαιρώντας ένα ένα τα τούβλα του. Η εκπαίδευση μας παρέχει κριτική σκέψη, μας κρατά μακριά από τον κίνδυνο πλύσης εγκεφάλου και αδράνειας και μας κινεί το ενδιαφέρον, ωθώντας μας έτσι να ανακαλύψουμε νέους κόσμους που αποτελούνται από διαφορετικούς και όμορφους ανθρώπους. Ο πολιτισμός δεν γνωρίζει γλώσσα. Όλοι/ες μπορούμε να δημιουργήσουμε δεσμούς μεταξύ μας και να έρθουμε πιο κοντά μέσα από ένα κομμάτι μουσικής, έναν πίνακα, ένα χορό. Η οικονομία έχει την επικίνδυνη δύναμη να χωρίζει τους ανθρώπους και να δημιουργεί κοινωνικές διαφορές με όλα τα αρνητικά επακόλουθα. Προσπαθήστε να φανταστείτε πώς θα έμοιαζε μια χώρα εάν, αντί να επενδύσει σε όπλα, επένδυε, μεταξύ άλλων, στη δημιουργία θέσεων εργασίας και στην πρόσβαση στην εκπαίδευση και στην υγεία.

Iryna Brunova-Kalisetska

Ουκρανία

Ασχολούμαι με την επιμόρφωση ενηλίκων για διάφορα θέματα οικοδόμησης της ειρήνης σε περιπτώσεις συγκρούσεων που βασίζονται σε θέματα ταυτοτήτων. Αυτή η δουλειά περιλαμβάνει θέματα εθνικών μειονοτήτων και πολιτισμικής ευαισθησίας, συγκρούσεις μεταξύ διαφόρων εθνικών και γλωσσικών ομάδων, τη νέα διαίρεση στην Ανατολική Ουκρανία και τις συνέπειες του πολέμου, τη μεταρρύθμιση για την αποκέντρωση, θέματα διαλόγου και πρόληψης συγκρούσεων σε μικτές κοινότητες και γενικά την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής στην Ουκρανία μέσω εκπαιδευτικών μέσων. Είμαι εκπαιδευτρια για δημοσιογράφους, εκπαιδευτικούς, την αστυνομία, τοπικές και κεντρικές αρχές, Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών (ΟΚΠ) και ακτιβιστές/ριες και ηγέτες/ιδες κοινοτήτων. Μέσα από τις εκπαιδεύσεις και το διάλογο, ασχολούμαι με θέματα εξανθρωπισμού και διαφορετικότητας, θέματα μνήμης ως απότοκο των συγκρούσεων αλλά και με συγκρούσεις λόγω μνήμης, με ηθικά διλήμματα κατά τη διάρκεια συγκρούσεων και με το ρόλο των μέσων ενημέρωσης σε περιόδους συγκρούσεων και στην οικοδόμηση της ειρήνης. Επιπλέον, διεξάγω έρευνα για ανάλυση των συγκρούσεων και άλλα σχετικά θέματα. Η κατανόηση ότι αυτή η δουλειά είναι κάτι σαν το μύθο του Σίσυφου, με βοηθάει να ξεπερνάω τις στιγμές αβεβαιότητας και δυσπιστίας προς τον εαυτό μου.

Janet Gerson

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Ζω στη Νέα Υόρκη, ένα αστικό συνονθύλευμα με συνεχείς εντάσεις σε σχέση με τις κοινωνικές τάξεις, τη γλώσσα, το καθεστώς, τη θρησκεία και τον πολιτικό προσανατολισμό. Αυτές οι αποπροσωποποιημένες διαιρέσεις είναι εμφανείς όταν χρησιμοποιείς το μετρό. Η άμεση βία είναι ένα σοβαρό πρόβλημα αλλά βρίσκεται σε σχετικά χαμηλό επίπεδο τελευταία ενώ, παράλληλα, η δομική βία είναι πιο απειλητική καθώς οι πολυτελείς εταιρικές επιχειρήσεις και οι κατοικίες στους ουρανοξύστες αντικαθιστούν τις τοπικές και οικονομικά προσιτές γειτονιές. Η Μεταπτυχιακή μου Διατριβή σχετικά με τη Συμφιλίωση ήταν ουσιαστικά μια εθνογραφική έρευνα για ένα νεοϋορκέζικο γερμανόφωνο τακτικό όμιλο (Stammtisch) που απαρτιζόταν από εξόριστους του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στην κοινότητά μου. Ως χορογράφος του Συμβουλίου Τεχνών του Upper Manhattan, συν-παρήγαγα δωρεάν υπαίθριες παραστάσεις, φεστιβάλ διεθνών τεχνών και τηλεοπτικά προγράμματα με πρόσβαση ανοιχτή στο κοινό. Δίδαξα δεξιότητες διαμεσολάβησης σε εκπαιδευτικούς, μαθητές/ριες και γονείς, εργάστηκα στο ειδικό Κέντρο Διαμεσολάβησης του Δικαστηρίου του Bronx, διοργάνωσα διασκέψεις και συμπόσια και δίδαξα μαθήματα επίλυσης συγκρούσεων, εκπαίδευσης για την ειρήνη και θέματα «Φυλής, τάξης και κοινωνικού φύλου». Πηγή εμπύχωσης αποτελούν η οικογένεια, οι φίλοι, οι ομάδες ανάγνωσης, η δημοτική αγορά, η αίσθηση της κοινότητας, ο διαλογισμός και η γιόγκα.

Jody Çiçek

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Έχω εργαστεί σε διάφορα επαγγελματικά περιβάλλοντα, ενώ πρόσφατα ήμουν στη δυτική Κίνα, όπου υποβόσκουν κοινωνικές, θρησκευτικές και εθνοτικές συγκρούσεις. Οι μειονότητες υποβαθμίζονται συνεχώς και παρατηρούνται διαφορές στην παροχή εκπαίδευσης, στο εισόδημα και σε ευκαιρίες για κοινωνική πρόοδο. Δεν υπάρχει ασφαλές μέσο για έκφραση των ανησυχιών και των φόβων στο πλαίσιο του υφιστάμενου κινεζικού καθεστώτος. Επομένως, υπάρχει βάσιμη ανησυχία ότι η περιθωριοποίησή τους θα μετατραπεί σε πολιτιστική εξόντωση. Το κινέζικο εκπαιδευτικό σύστημα δεν παρέχει ευκαιρίες για βαθιά κριτική σκέψη ή οποιεσδήποτε προοπτικές εκτός συστήματος, οπότε αν εκμεταλλεύομαι αυτό το κενό για να εισάξω αυτές τις έννοιες. Παρέχω έναν ασφαλή χώρο όπου οι άνθρωποι μπορούν να συζητήσουν τους φόβους τους, τον ορισμό της ασφάλειας και τις ιδέες τους για την ειρήνη ενώ, ακολούθως, οι μαθητές/ριες είναι σε θέση να αναλύσουν κατά πόσο το status quo είναι δίκαιο και πώς μπορεί να γίνει πιο συμπεριληπτικό. Εάν μπορούσαμε να αποτρέψουμε την περαιτέρω κλιμάκωση της τρέχουσας κατάστασης στη Χινζιανγκ, αυτή θα ήταν μια υπέροχη έκβαση. Με καθοδηγεί η ελπίδα. Οφείλω να πιστεύω ότι η δουλειά μας, η δουλειά όλων των εκπαιδευτικών για την ειρήνη ανά το παγκόσμιο, κάνει μεγάλη διαφορά. Αν κοίταζα μόνο τα σπουδαία αποτελέσματα, θα απογοητευόμουν, ενώ γιορτάζοντας και απολαμβάνοντας τις μικρές νίκες, διατηρώ τη δύναμή μου.

Joe Jukes

Ηνωμένο Βασίλειο

Το έργο μου στην εκπαίδευση για την ειρήνη περιλαμβάνει την επιμόρφωση μαθητών/ριών σε θέματα πυρηνικών όπλων. Εδώ έγκειται μια διαίρεση σε σχέση με το ποιος/α κατέχει το θέμα των πυρηνικών όπλων και ποιος/α όχι, κάτι που συνδέεται και με το φύλο, αφού, για παράδειγμα, τα αγόρια φαίνεται να ενθουσιάζονται περισσότερο από τα κορίτσια. Αυτή η διαίρεση έχει επίσης να κάνει με τις δομές της κοινωνίας καθώς τα ζητήματα πυρηνικών όπλων τείνουν να στρέφουν τη προσοχή προς τις κυβερνήσεις, τους επιστήμονες, τους στρατιωτικούς συμβούλους και τους παγκόσμιους ηγέτες ως πρωταγωνιστές, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι άντρες, αντί προς αυτούς/ές που επηρεάζονται από τον αντίκτυπο των πυρηνικών όπλων. Διαβάζουμε πολύ περισσότερο για απειλές και πολεμοκαπηλεία παρά για κοινότητες που επηρεάζονται από την εξόρυξη ουρανίου, για τις φεμινιστικές συσπειρώσεις για την ειρήνη ή για τον ακτιβισμό των θυμάτων των ατομικών βομβών. Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη στο πλαίσιο της Εκστρατείας για τον Πυρηνικό Αφοπλισμό (Campaign for Nuclear Disarmament) προσπαθεί να αντιμετωπίσει τα προαναφερθέντα ζητήματα, παρουσιάζοντάς τα στη σχολική τάξη. Είναι υπέροχη αίσθηση να ακούς μια τάξη να αρχίζει ξαφνικά τις συζητήσεις όταν αποκαλύπτουμε τον αριθμό των πυρηνικών όπλων που υπάρχουν στον κόσμο (περίπου 14,000) και πόσο άνισα αυτά διανέμονται! Σίγουρα αυτό διαφέρει κατά πολύ από την αποπνικτικότητα και τη στενόμυαλη αντίληψη των δικών μου σχολικών εμπειριών.

Julia Danalevich

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Από την ημέρα εκλογής του Προέδρου Trump, παρατηρείται αύξηση των φυλετικών εντάσεων και εγχώριων τρομοκρατικών ενεργειών κατά των μειονοτικών κοινοτήτων. Πολλοί/ές έγχρωμοι/ες αισθάνονται πιο ανασφαλείς υπό αυτή την προεδρία και τις πολιτικές της καθώς έχουμε αρχίσει να οπισθοχωρούμε αντί να προχωρούμε μπροστά. Ο ρατσισμός στις ΗΠΑ αποτελεί ένα ζήτημα το οποίο αφορά πάρα πολλές πτυχές και τομείς της ζωής και της κοινωνίας μας και το οποίο επιχειρώ να αντιμετωπίσω μέσω της δουλειάς μου στα διάφορα προγράμματα του Κέντρου Κοινωνικής Δικαιοσύνης στα οποία συμμετέχω στο Πανεπιστήμιο του Georgetown. Εδώ, εστιάζω κυρίως στις ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση στις υποεξυπηρετούμενες γειτονίες της Ουάσινγκτον. Στα σχολεία αυτά, υλοποιούμε προγράμματα για επανορθωτική δικαιοσύνη και τεχνικές για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Μέσα στην τάξη προσπαθώ να αλλάξω την κλασική νοοτροπία ότι ο/η εκπαιδευτικός παρέχει απλά γνώσεις. Αντ' αυτού, προσπαθώ να προωθήσω την ιδέα της εκπαίδευσης και της μάθησης ως μια δυναμική εμπειρία μεταξύ μαθητών/ριών και εκπαιδευτικών. Η γνώση ότι υπάρχουν χιλιάδες, αν όχι εκατομμύρια, άλλοι άνθρωποι που αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον, είναι αυτό που με ενθαρρύνει να συνεχίζω αυτή τη δουλειά.

Kemal Aşık

Κύπρος

Η Κύπρος αποτελεί ένα νησί με πολλαπλές διαιρέσεις. Ενώ η φυσική διαίρεση περιορίζει τη διακίνηση και οδηγεί σε εμπόδια για ουσιαστική επικοινωνία, ο σεξισμός, ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, η ομοφοβία και άλλες μορφές διακρίσεων οδηγούν σε περαιτέρω διαιρέσεις σε κάθε κοινότητα. Είμαι μέλος της ομάδας του Ομίλου Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας, ο οποίος επικεντρώνεται στη διδασκαλία της ιστορίας και στην εκπαίδευση για την ειρήνη. Ο οργανισμός βρίσκεται στο Σπίτι της Συνεργασίας, ένα χώρο που μπορεί να απολαύσει ο/η καθένας/καθεμία ανεξάρτητα από τις οποιοσδήποτε διαφορές. Στη δουλειά μας, προωθούμε την ποικιλομορφία ως πηγή πλούτου και την κριτική σκέψη ως βασική αξία για τη συνύπαρξη. Φέρνουμε σε επαφή άτομα από όλες τις κοινότητες του νησιού με σκοπό να αποτελέσουν όλου/ες μέρος μιας κοινής εμπειρίας. Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στον κλάδο μας, η προθυμία των ατόμων που είναι ανοιχτοί/ές στο να κατανοήσουν καλύτερα τόσο τους/τις άλλους/ες όσο και τον εαυτό τους, ενδυναμώνει την πεποίθησή μου για τη μελλοντική δυνατότητα να ζήσω σε έναν πιο ειρηνικό κόσμο.

Kevin Kester

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Υπάρχουν πολλές μορφές διαίρεσης στην νοτιοκορεάτικη κοινωνία, όπου εργάζομαι, οι οποίες είναι ενδιαφέρουσες για τη δουλειά μου, όπως για παράδειγμα η διαίρεση μεταξύ Βόρειας και Νότιας Κορέας, η ιστορική εχθρότητα μεταξύ Ν. Κορέας και Ιαπωνίας, το παγκόσμιο χάσμα Βορρά και Νότου και η άφιξη νέων μεταναστών/ριών από τις περιοχές που πλήττονται από συγκρούσεις. Μέσα από τη δουλειά μου διαχειρίζομαι αυτές τις συγκρούσεις και κάποιες πιθανές παιδαγωγικές απαντήσεις σε αυτές, κυρίως μέσω της διδασκαλίας και της ακαδημαϊκής εργασίας. Διδάσκω διάφορα μαθήματα σχετικά με αυτά τα θέματα, συμπεριλαμβανομένων μεταπτυχιακών μαθημάτων για την Εκπαίδευση, τις Συγκρούσεις και την Οικοδόμηση της Ειρήνης, για την Εκπαίδευση και τη Διεθνή Ανάπτυξη και για τη Συγκριτική Εκπαίδευση, καθώς και προπτυχιακά μαθήματα για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη και την Πολυπολιτισμική Εκπαίδευση. Ο κύκλος μαθημάτων περιλαμβάνει συζητήσεις, αναγνώσεις, δοκίμια και βιωματικές δραστηριότητες γύρω από θέματα ένταξης, ευημερίας, επανένωσης Νότιας και Βόρειας Κορέας, συμφιλίωσης μεταξύ Ν. Κορέας και Ιαπωνίας και τέλος, κριτικής πολυπολιτισμικότητας εντός της Ν. Κορέας. Η ακαδημαϊκή μου μελέτη, διερευνά περαιτέρω αυτά τα θέματα χρησιμοποιώντας κριτικές και μεταποικιακές θεωρίες. Αυτό που με εμπνέει, τόσο στις καλές όσο και τις κακές στιγμές, είναι οι συμβουλές των αξιόπιστων συναδέλφων/ισσων μου, που μου δίνουν έμπνευση για να συνεχίσω να προχωράω μπροστά.

Khushdeep Kaur

Ινδία

Στη δουλειά μου ασχολούμαι με τις θρησκευτικές διαιρέσεις στην Ινδία. Στην Ινδία, τον τελευταίο καιρό, αναβιώνουν συντηρητικές ιδεολογίες, όπως η Hindutva, οι οποίες προάγουν μια στενόμυαλη κι επικίνδυνη αντίληψη της Ινδίας, ως έθνος. Μέσω των πολιτικών τακτικών, της κτηνώδους βίας και της φανεράς παραβίασης των συνταγματικών αξιών της χώρας, αυτοί οι ιδεολόγοι καταλύουν την πραγματική ιδέα και εμπειρία της Ινδίας, έτσι όπως έχει συνηθίσει να την βλέπει ο κόσμος. Η δουλειά μου ξετάζει τους τρόπους που εκφράζεται η αλληλεγγύη μεταξύ διαφορετικών κοινοτήτων (θρησκειών), όπως οι Σιχ και οι Μουσουλμάνοι/ες, και, μέσω εθνογραφικών στοιχείων, αντιμετωπίζει τη ρητορική μίσους και αμφισβητεί τις μυωπικές αντιλήψεις του τι σημαίνει να είσαι Ινδός/ή. Τώρα, σε ό,τι αφορά στο τι με εμψυχώνει στις δύσκολες στιγμές, αυτή είναι μια ζόρικη ερώτηση! Είναι η προθυμία των ανθρώπων που μου επιτρέπουν να εισέλθω στη ζωή τους, για να μοιραστούν τις ιστορίες τους με αμέριστη ειλικρίνεια, και η απίστευτη τους καλοσύνη, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν. Αυτά με παροτρύνουν να μεταφέρω τις ιστορίες τους. Είμαι επίσης ευγνώμων για το υπέροχο δίκτυο συναδέλφων/ισσων ακαδημαϊκών και συμβούλων, οι οποίοι/ες προσέχουν συνεχώς ο/η ένας/μία τον/την άλλο/η, για την οικογένεια μου, τους/τις φίλους/ες μου και το γλυκό μου σκυλάκι!

Κυριάκος Παχουλίδης

Κύπρος

Η Κύπρος είναι ένα νησί όπου δύο εθνοτικές ομάδες/κοινοότητες χωρίζονται τόσο γεωγραφικά όσο και πολιτικά. Εργάζομαι με τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας, έναν ΜΚΟ, ο οποίος χρησιμοποιεί ένα συνδυασμό εκπαιδευτικών, πολιτιστικών και καλλιτεχνικών εργαλείων έτσι ώστε να δημιουργούνται διάφορες ευκαιρίες επικοινωνίας και συνάντησης για όλους/ες, ειδικά νέους/ες και παιδιά. Η πεποίθηση ότι η βιώσιμη ειρήνη βασίζεται στη συνεργασία, τον αμοιβαίο σεβασμό και την κατανόηση είναι αυτό που με εμψυχώνει στο έργο μου σχετικά με την Εκπαίδευση για την Ειρήνη.

Λοΐζος Λουκαΐδης

Κύπρος

Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη στην Κύπρο, πραγματεύεται θέματα ρατσισμού, ξενοφοβίας και μίσους, φέρνοντας σε επαφή μαθητές/ριες και εκπαιδευτικούς εκατέρωθεν της διαχωριστικής γραμμής. Μέσω του ρόλου μου ως Συντονιστή του προγράμματος 'Imagine', που υλοποιείται από τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας, υπό την αιγίδα της Δικαιοδικής Τεχνικής Επιτροπής για την Εκπαίδευση, προτείνω ένα καινούριο παράδειγμα όπου παιδιά, νέοι/ες και εκπαιδευτικοί γίνονται φορείς αλλαγής αφαιρώντας, ένα προς ένα, τα τούβλα του τείχους που χωρίζει τη χώρα μας. Η διασύνδεση τόσο μεταξύ των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα όσο και των επιτυχιών που μοιραζόμαστε ως Εκπαιδευτικοί για την Ειρήνη, μου δίνουν ελπίδα ότι ο αγώνας μας για αειφόρο ειρήνη και κοινωνική δικαιοσύνη θα προκύψει μέσω της οικοδόμησης μιας αίσθησης κοινής ανθρωπιάς. Αυτό συμβαδίζει με την πεποίθησή μου ότι οι παρεμβάσεις μας στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη πρέπει να βασίζονται στην κατανόηση ότι ο ρόλος της εκπαίδευσης είναι να αλλάξει τον κόσμο και όχι να τον αναπαράγει. Μία από τις σημαντικότερες στιγμές στη δουλειά μου, είναι όταν οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές/ριες φτάνουν συλλογικά σε αυτήν ακριβώς την κατανόηση.

Maria Paula Unigarro Alba

Κολομβία

Στην πατρίδα μου, την Κολομβία, αλλά και σε άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής όπου έχω εργαστεί, έχω παρατηρήσει βαθιές κοινωνικές διαιρέσεις βασισμένες σε πολιτικές ιδεολογίες και πολιτισμικές ταυτότητες. Σε γενικές γραμμές, έχω παρακολουθήσει πως καταστρέφεται ο κοινωνικός ιστός, ακόμη και σε οικογενειακό επίπεδο, λόγω του φόβου της διαφορετικότητας που έχει ως αποτέλεσμα την αποκήρυξη των δικαιωμάτων των άλλων, από κάποιους ανθρώπους, ως μηχανισμό προστασίας των δικών τους δικαιωμάτων. Η εμπειρία μου στην εκπαίδευση για την ειρήνη σχετίζεται με την έρευνα και το σχεδιασμό παιδαγωγικού υλικού. Έχω πραγματοποιήσει μελέτες σχετικά με τη βία και τις κοινωνικές συγκρούσεις και, βάσει των αποτελεσμάτων, έχω παρουσιάσει συστάσεις για την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων σε επίπεδο πολιτικής. Επιπλέον, έχω σχεδιάσει παιδαγωγικό υλικό για μια κουλτούρα ειρήνης για να προωθήσω τη μετατροπή των συγκρούσεων μεταξύ κοινοτήτων και κυβερνητικών αξιωματούχων. Στις κακές στιγμές, υπενθυμίζω στον εαυτό μου ότι, παρόλο που δεν μπορώ να δω τις αλλαγές που θα ήθελα, το καλύτερο που μπορώ να κάνω είναι να προσπαθώ να επηρεάσω θετικά την κοινότητά μου.

Μάριος Αντωνίου

Κύπρος

Μέσα από τη δουλειά μου, οραματίζομαι τη δημιουργία ενός κόσμου που θα είναι καλύτερος από αυτόν που έχουμε σήμερα στην παγκόσμια γειτονιά μας. Δουλεύω για να προωθήσω μια κουλτούρα ειρήνης στην Κύπρο, τη διχασμένη πατρίδα μου, φέρνοντας σε επαφή ανθρώπους εκατέρωθεν της νεκρής ζώνης. Χρησιμοποιώ δραστηριότητες μη-τυπικής μάθησης, για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη, με σκοπό την επαφή και αλληλεπίδραση μεταξύ μαθητών/ριών και νέων από τις δύο κοινότητες. Συγγράφω τρίγλωσσα παιδικά βιβλία για να προωθήσω την ιδέα της επαφής με άτομα από την άλλη κοινότητα. Δουλεύω με μαθητές/ριες με προσφυγικό και μεταναστευτικό υπόβαθρο, τόσο στο σχολείο όσο και στο Sistema-Cyprus, ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό που προσπαθεί να προσφέρει μια καλύτερη ευκαιρία σε μαθητές/ριες με τέτοιο υπόβαθρο μέσω της μουσικής εκπαίδευσης. Συνολικά, πιστεύω ότι η πρόσβαση στην ποιοτική εκπαίδευση συμβάλλει στη μείωση της φτώχειας, στην αύξηση των ευκαιριών για καλύτερη ποιότητα ζωής και στην ενδυνάμωση μιας κοινωνίας των πολιτών που θέτει τα θεμέλια για τη δημιουργία ειρηνικών δημοκρατιών.

Max Ieligulashvili

Ουκρανία

Δουλεύω κυρίως με ζητήματα που αφορούν συγκρούσεις λόγω αξιακών διαφορών, συγκρούσεις μεταξύ κοινοτήτων και, δυστυχώς, τα τελευταία 6 χρόνια, με τις συνέπειες των ενόπλων συγκρούσεων. Θεωρώ ότι η εκπαίδευση για την οικοδόμηση της ειρήνης μαζί με το διάλογο, τις διαπραγματεύσεις και την ανάλυση των συγκρούσεων είναι κάποια από τα εργαλεία για να δημιουργήσουμε τα θεμέλια μιας ισχυρότερης ειρήνης, κοινωνικής συνοχής και ανθεκτικότητας. Όντως, η εκπαίδευση για την οικοδόμηση της ειρήνης μάς επιτρέπει να αναπτύξουμε μια αμοιβαία κατανόηση της σημασίας της συνεργασίας σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις ανάγκες μας και να οικοδομήσουμε μια συνείδηση ισότητας των διαφόρων αξιών, δημιουργώντας ευκαιρίες για πιο αποτελεσματικές ανθρωπιστικές παρεμβάσεις και διάλογο. Γι' αυτό, συχνά εντάσσω εκπαιδευτικά στοιχεία στις διαδικασίες διαλόγου, ως εργαλείο για την ανάπτυξη αυτού του κοινού εδάφους και την οικοδόμηση της απαραίτητης δυναμικής της ομάδας.

Mica Segal de la Garza

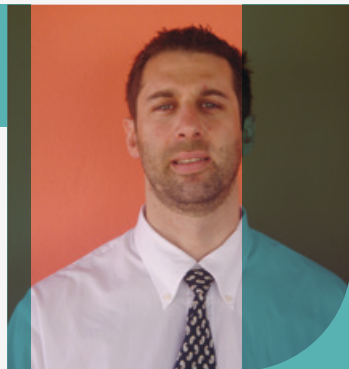

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Στη χώρα μου, στην καθημερινή μου δουλειά και στην παγκόσμια κοινότητά μου, υπάρχουν πολλά θέματα ταυτοτήτων αλλά και μια πληθώρα υπέροχων γεφυρών που τις μεταμορφώνουν. Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη ενθαρρύνει την ανθρωπότητα και τον κόσμο μας να γίνουν το επίκεντρο και το κίνητρο για μάθηση.

Μιχαλίνος Ζεμπύλας

Κύπρος

Κατάγομαι από την Κύπρο, όπου τις τελευταίες έξι δεκαετίες ζούμε βαθιά στο πετσί μας αυτό που έχει γίνει γνωστό ως το Κυπριακό Ζήτημα, δηλαδή την ανεπίλυτη εθνοτική σύγκρουση μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Η δημόσια και πολιτική συνείδηση σε καθεμία από τις δύο κοινότητες στην Κύπρο κυριαρχείται από αφηγήσεις που προτάσσουν ότι η βία, τα τραύματα και ο πόνος προκλήθηκαν από την άλλη πλευρά. Τα εκπαιδευτικά συστήματα και των δύο πλευρών αντικατοπτρίζουν αυτή την εθνική συνείδηση και στοχεύουν συστηματικά, με την πάροδο των χρόνων, να καλλιεργήσουν τη συλλογική μνήμη της σύγκρουσης, και τα συνακόλουθα συλλογικά συναισθήματα του εθνικού τραύματος, την εχθρότητα και το μίσος για την άλλη κοινότητα. Η δουλειά μου στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη πραγματεύεται το πώς οι σχολικές πρακτικές και ο λόγος που αρθρώνεται στα σχολεία περιπλέκονται με τα συναισθήματα σε σχέση με ζητήματα εθνότητας, ειρήνης, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πένθους, μνήμης και συμφιλίωσης. Αυτή η εργασία επιχειρεί να αναπτύξει παιδαγωγικές και πολιτικές, βασισμένες στην έρευνα, που να λαμβάνουν υπόψη τις συναισθηματικές πολυπλοκότητες που εμπλέκονται στις προσπάθειες συμμετοχής μαθητών/ριών και εκπαιδευτικών στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Αυτό που με εμψυχώνει στις καλές και κακές στιγμές στο έργο μου σχετικά με την Εκπαίδευση για την Ειρήνη είναι ότι μια προσεκτική, βήμα προς βήμα προσέγγιση, μπορεί πράγματι να έχει βαθύ αντίκτυπο για τον κοινωνικό και πολιτικό μετασχηματισμό, ακόμα κι αν χρειάζεται πολύς χρόνος και προσπάθεια για να συνειδητοποιήσουμε αυτές τις αλλαγές.

Monisha Bajaj

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής

Μερικές από τις διαιρέσεις που παρατηρώ στην εκπαίδευση για την ειρήνη είναι σε σχέση με την τάξη, τη φυλή ή το κοινωνικό φύλο σε διαφορετικά πλαίσια. Στα μαθήματα που διδάσκω, εξετάζουμε πώς προκύπτουν αυτές οι συγκρούσεις, ποιος/α επωφελείται από αυτές και αναλύουμε κριτικά τον τρόπο επίλυσης και αντιμετώπισής τους. Διδάσκω εκπαίδευση για την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα σε φοιτητές από όλο τον κόσμο, οπότε το βλέπω όλο αυτό ως ένα πλαίσιο γι' αυτούς/ές να ανακρίνουν, να αναλύουν, να συνεργάζονται και να επιλύουν μαζί προβλήματα. Αυτό που μου δίνει κίνητρο στις καλές και κακές στιγμές είναι η τεράστια ενέργεια και η δουλειά που γίνεται παρά τις οποιεσδήποτε δυσκολίες.

Εις Μνήμην

Natalie Christopher

Cyprus Girls Can & Columba-Hypatia:
Αστρονομία για την Ειρήνη, Κύπρος

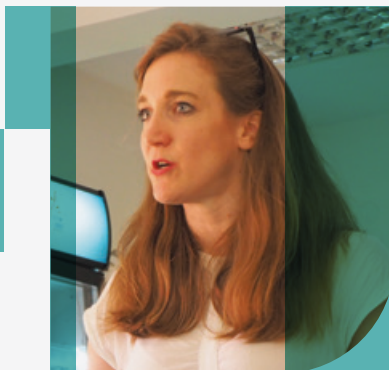
Η Natalie Christopher ήταν Κύπρια Αστροφυσικός (Δρ. Πανεπιστημίου Οξφόρδης), που εργάστηκε για την Αστρονομία για την Ειρήνη, και μια δυναμική αθλήτρια. Απογοητευμένη από τη μειωμένη συμμετοχή γυναικών στον αθλητισμό και την έλλειψη αναγνώρισης των αθλητριών στην Κύπρο, ίδρυσε την εκστρατεία Cyprus Girls Can (CGC) το 2017. Η CGC συνεχίζει την κληρονομιά της Natalie και στοχεύει να ενθαρρύνει γυναίκες και κορίτσια, όλων των ηλικιών και ικανοτήτων, από όλη την Κύπρο να ασχολούνται περισσότερο με τον αθλητισμό. Η CGC τους παρέχει την ευκαιρία να δοκιμάσουν νέα αθλήματα, να επισκεφθούν καινούργια μέρη σε ολόκληρο το νησί και να κάνουν νέους/ες φίλους/ες. Πολλές γυναίκες πέρασαν για πρώτη φορά τη νεκρή ζώνη ή γνώρισαν κάποιον/α από την άλλη κοινότητα μέσω του CGC.

Η συμβολή της Natalie ήταν επίσης υψίστης σημασίας για την επιτυχία του προγράμματος Columba-Hypatia: Αστρονομία για την Ειρήνη. Η Natalie, ως μέρος μιας δικοινοτικής ομάδας, επισκέφθηκε δημοτικά σχολεία σε όλο το νησί και υλοποίησε εργαστήρια και δραστηριότητες για την Επιστήμη που έθεσαν τα θεμέλια για την αποδόμηση των στερεοτύπων και τη δημιουργία μακροχρόνιων φιλιών. Μετά τη συμμετοχή της στο πρόγραμμα, η Natalie ξεκίνησε μια σειρά εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, όπως κατασκηνώσεις και αστρονομικές παρατηρήσεις, με στόχο κυρίως, την ενεργό συμμετοχή των νέων και ειδικότερα των γυναικών στην οικοδόμηση της ειρήνης μέσω της αστρονομίας.

Όσοι/ες ασχολούνται με την οικοδόμηση της ειρήνης στην Κύπρο και αλλού, θα θυμούνται πάντα τη Natalie ως μια ισχυρή γυναίκα, και το παράδειγμά της θα μας καθοδηγεί για να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για αλλαγή!

Nena Mocnik

Σλοβενία

Η δουλειά μου πραγματεύεται κυρίως τις κοινωνικές διαιρέσεις που προέκυψαν από τις συγκρούσεις τη δεκαετία του '90. Αν και υπάρχει ένταση, κυρίως, όσον αφορά στις υποτιθέμενες εθνοθηρησκευτικές διαφορές, επικεντρώνομαι στο διαγενεακό διάλογο και στις προσπάθειες πρόληψης της διάδοσης τραυμάτων από τους γονείς, που επέζησαν τον πόλεμο και κουβαλούν αυτά τα τραύματα, στα παιδιά τους που γεννήθηκαν αργότερα. Σε αυτή τη δουλειά, εστιάζω κυρίως στο «σώμα» και στα «συναισθήματα», χρησιμοποιώντας διάφορες τεχνικές δράματος και θεάτρου. Μέσω αυτών των προσεγγίσεων, προσπαθούμε να αποκτήσουμε πρόσβαση στις μη λεκτικές και μη γνωστικές πτυχές του τραύματος, οι οποίες είναι συνήθως εκτεταμένες και βαθιά ενσωματωμένες, κάνοντάς τις ακόμα πιο δύσκολα διαχειρίσιμες. Κάθε φορά που νιώθω κόπωση ή συναισθηματική εξάντληση, προσπαθώ να θυμάμαι όλες εκείνες τις στιγμές συνειδητοποίησης με τους/τις νέους/ες. Με το πέρασμα των χρόνων, έμαθα επίσης να αφιερώνω χρόνο στην προσωπική μου βελτίωση και φροντίδα, μέσω της άθλησης και αφιερώνοντας χρόνο στον εαυτό μου για να βεβαιωθώ ότι μπορώ να επεξεργαστώ τα πράγματα με ηρεμία.

Özge Özoğul

Κύπρος

Η αρχική και προφανής διαίρεση στη Κύπρο πηγάζει από την παρατεταμένη μας σύγκρουση. Ωστόσο, καθώς περνούν τα χρόνια, αντιμετωπίζουμε περαιτέρω διαιρέσεις και στις δύο κοινότητες. Τα εκπαιδευτικά συστήματα αδυνατούν να ανταποκριθούν στη γλωσσική και πολιτιστική πολυμορφία με ένα τρόπο δίκαιο και χωρίς αποκλεισμούς, και συμβιβάζονται με τις καταστροφικές συνέπειες που προκαλούνται από τα στερεότυπα, τις διακρίσεις και το ρατσισμό. Εργάζομαι στον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας, (ΟΙΔΕ) ο οποίος μέσω της δουλειάς του, ενδυναμώνει ολόκληρη τη σχολική κοινότητα, κυρίως εκπαιδευτικούς και μαθητές/ριες, ενσταλλάζοντας την κριτική σκέψη και δίνοντας έμφαση στο σεβασμό, τον διάλογο και τη συνεργασία. Προσπαθούμε πάντα να βρίσκουμε καινούριους τρόπους για να συμβάλουμε σε ένα θετικό μετασχηματισμό στην κοινωνία και στην οικοδόμηση μιας κουλτούρας ειρήνης. Στοχεύω σε αυτό που αποκαλώ «το μέλλον που επιθυμώ να δω στην Κύπρο», δηλαδή έναν πολυκοινωνικό, τρίγλωσσο χώρο εργασίας, που να αγκαλιάζει τους ανθρώπους από όπου κι αν προέρχονται. Αυτό που με εμψυχώνει στις καλές και κακές στιγμές στη δουλειά μου σε αυτό τον τομέα, είναι η επιθυμία μου να συμβάλω στο να γίνει αυτό το παράδειγμα πραγματικότητα για όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους στο νησί.

Πετρούλα Αντωνίου

Κύπρος

Ως ένα άτομο που ζει στην Κύπρο, μια διχασμένη κοινωνία που πλήττεται από συγκρούσεις, και ως πρόσφυγας δεύτερης γενιάς, πάντα με ενδιαφέρον τα ζητήματα της ειρήνης και της συμφιλίωσης. Οραματίζομαι μια επανενωμένη Κύπρο, όπου όλοι οι άνθρωποι θα ζουν ειρηνικά. Με βάση αυτό το όραμα, έχω εμπλακεί σε πολλά προγράμματα επίλυσης συγκρούσεων από νεαρή ηλικία. Σήμερα, ως δασκάλα δημοτικού σχολείου και εκπαιδευτρια για ενήλικες στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου, εργάζομαι για να οικοδομήσω την αντίληψη του πώς οι επιλογές μας μπορούν να οδηγήσουν στην ειρήνη. Εκτιμώ βαθύτατα το γεγονός ότι η ταυτότητα κάποιου/ας αφορά πολλές πτυχές και είναι παράλληλα πολυσχιδής. Συγκεκριμένα, τα υπάρχοντα στερεότυπα και προκαταλήψεις θεωρούνται από τις σοβαρότερες προκλήσεις στην κυπριακή εκπαίδευση. Αυτό που μου δίνει κίνητρο, είναι το αίτημα των ανθρώπων για μια ειρηνική και δίκαιη κοινωνία με σεβασμό στα τραύματα, τις ελπίδες και τις φιλοδοξίες του/της καθενός/μιάς.

Qasim Aslam

Πακιστάν

Το Πακιστάν αποτελεί μια ενδιαφέρουσα περίπτωση μελέτης ως ένα από τα νεότερα έθνη κράτη, σε αυτό το κλαμπ των 195 κρατών. Φιλοξενεί σχεδόν τους περισσότερους τύπους συγκρούσεων που μπορείτε να φανταστείτε – θρησκευτικές διαιρέσεις, συγκρούσεις με τα γειτονικά μας κράτη, κοινωνικοοικονομικές συγκρούσεις, συγκρούσεις που βασίζονται στο χρώμα ή το φύλο κτλ. Η ιστορία δημιουργίας του Πακιστάν εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη δαιμονοποίηση της οδυνηρής βρετανικής αποικιοκρατίας και τη θεωρία των δύο εθνών την οποία η μουσουλμανική μειονότητα στην Ινδία προοριζόταν να αντιμετωπίσει εάν το Πακιστάν δεν είχε γίνει ξεχωριστό έθνος. Αυτή η έννοια της μισαλλοδοξίας, συνοδευόμενη από έλλειψη κριτικής σκέψης, απορροφάται συστηματικά από τους/τις νέους/ες μέσα από το σχολικό σύστημα και εκδηλώνεται με μια ποικιλία διαφορετικών μορφών καθώς οι άνθρωποι συγκρούονται λόγω θρησκείας, εθνότητας, κοινωνικοοικονομικού υπόβαθρου κ.ά. Το πρόγραμμα Beyond the Classroom (BTC) επικεντρώνεται στην ενδυνάμωση των Πακιστανών για την επίλυση προβλημάτων του ίδιου του Πακιστάν, με ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαίδευση των μαθητών/ριών για την κατανόηση της ταυτότητάς τους, τη συμμετοχή σε διάλογο και τη διευκόλυνση του διαλόγου, και στην ενθάρρυνση των μαθητών/ριών για κατανόηση και επίλυση των τοπικών κοινωνικών τους προβλημάτων.

Rajib Timalcina

Νεπάλ

Στο Νεπάλ υπάρχει μεγάλη ποικιλομορφία, που σχετίζεται με τις διάφορες κάστες και εθνότητες, τη γεωγραφία, τις γλώσσες, τις τάξεις, τις θρησκείες και το φύλο. Το φύλο, η ύπαρξη των παριών (untouchables), η εθνότητα και η περιφερειοποίηση αποτελούν τέσσερις σημαντικές διαιρέσεις στο Νεπάλ. Τα ζητήματα αυτά αντικατοπτρίζονται σαφώς στο εκπαιδευτικό σύστημα. Μεγαλώνοντας σε αυτή την κοινωνία, παρατηρώ τις διαιρέσεις και τις διακρίσεις στα σχολεία, αλλά και τα παιδιά του Νεπάλ να βιώνουν τη βία σε πολλές διαφορετικές μορφές, από σωματική τιμωρία έως εκφοβισμό και σεξουαλική κακοποίηση. Η ενδοσχολική βία παρατηρείται, κυρίως, μεταξύ μαθητών/ριών, ενώ η σωματική και σεξουαλική βία ασκούνται μερικές φορές από εκπαιδευτικούς ή άλλα μέλη του προσωπικού στο σχολείο. Είναι πολύ σημαντικό, συνεπώς, να γίνουν τα σχολεία ασφαλείς χώροι για μάθηση. Συμμετέχω σε δραστηριότητες Εκπαίδευσης για την Ειρήνη που στοχεύουν να κάνουν τα σχολεία ασφαλή, αξιοπρεπή και ειρηνικά μέσω της χρήσης μη βίαιων μεθόδων επικοινωνίας και των κινητικών τεχνών (mobile arts). Πολλοί/ές εκπαιδευτικοί αντιστέκονται στη νέα προσέγγιση, αφού αισθάνονται άνετα με το συμβατικό τρόπο που διδάσκουν. Ταυτόχρονα, πολλοί/ές εκπαιδευτικοί είναι ενθουσιασμένοι/ες και υποστηρίζουν την ιδέα «προώθησης ενός πολιτισμού ειρήνης στα σχολεία.»

Rosie Manmeet Chawla

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής,
Κίνα, Νεπάλ

Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη στην Κίνα είναι ένα ευαίσθητο θέμα και δεν διδάσκεται στο επίσημο σχολικό σύστημα. Πολλές μειονότητες στην Κίνα δεν έχουν ίσα δικαιώματα και πρόσβαση σε υπηρεσίες, ως ισότιμοι/ες πολίτες/ισσες. Αυτό περιλαμβάνει και περιορισμούς στην πρόσβαση στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα ταξίδια εντός και εκτός της χώρας και το κοινωνικό καθεστώς. Ως Παγκόσμια Σύμβουλος Προγραμμάτων, δημιουργώ πρωτοβουλίες για την οικοδόμηση της ειρήνης, την επίλυση συγκρούσεων καθώς και την αύξηση της ευαισθητοποίησης σε διάφορα θέματα. Η δουλειά μου περιλαμβάνει τη συνεργασία με τα προξενία των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου για τη διοργάνωση εκδηλώσεων, τη διεξαγωγή διαλέξεων σε διάφορα εκπαιδευτικά ιδρύματα όπου μαθητές/ριες και εκπαιδευτικοί με προσκαλούν λόγω του αντίκτυπου της δουλειάς μου στην κοινωνία, και την ανάπτυξη προγραμμάτων κατάρτισης για διάφορα θέματα τόσο για εκπαιδευτικούς όσο και για ομάδες νέων (ισότητα των φύλων, οικολογικές δραστηριότητες κ.ά.). Είμαι, επίσης, ενεργή ομιλήτρια και συμμετέχω σε διάφορα φόρουμ που στοχεύουν στην οικοδόμηση μιας παγκόσμιας συνεργασίας μεταξύ της Κίνας και άλλων φορέων ή κρατών, για τη συνέχιση πρωτοβουλιών που βασίζονται στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη. Τα τελευταία δύο χρόνια συνεργαζόμαστε με ένα ΜΚΟ στο Νεπάλ για να σταματήσουμε τους γάμους παιδιών και να προωθήσουμε την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Είμαι επίσης φιλοξενούμενη Λέκτορας στην Επίλυση Συγκρούσεων και διοργανώω εκδηλώσεις και εργαστήρια σε θέματα όπως η Κοινωνική Ένταξη.

Şener Elcil

Κύπρος

Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη στην Κύπρο, κατά την άποψή μου, βασίζεται στην ιδέα ενοποίησης της Κύπρου και της επαναπροσέγγισης των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων (που είναι πολιτισμικά παρόμοιοι/ες αλλά έχουν διαχωριστεί λόγω της εκπαίδευσης που παρέχεται στις κοινότητες βάσει της εθνότητας). Το ιμπεριαλιστικό αξίωμα του «διαίρει και βασίλευε» οδήγησε σε εθνοτικές συγκρούσεις και διαιρέσεις σε διάφορες περιοχές κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Συνεχίζουμε να βλέπουμε τέτοιες συγκρούσεις σε Ισραήλ/Παλαιστίνη, στο Κασμίρ, στο Αφγανιστάν, στη Βιρμανία και σε πολλά άλλα πλαίσια. Υπάρχει επίσης μια αύξηση των συγκρούσεων που βασίζονται σε θρησκευτικές πεποιθήσεις και δόγματα, εκτός από εθνικές διαιρέσεις.

Στην Κύπρο, βιώνουμε μια διαίρεση που κυριαρχείται από εθνοτικές διαφορές και εθνικισμό, ενώ η θρησκεία δεν υπήρξε ένας από τους πρωταρχικούς λόγους σύγκρουσης. Τα εκπαιδευτικά συστήματα είναι κυρίως υπεύθυνα για αυτή τη διαίρεση. Το θέμα ξεκίνησε με εκπαιδευτικούς που έφτασαν στην Κύπρο από Τουρκία και Ελλάδα στις αρχές του 20ού αιώνα. Με τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον σωβινισμό να εισέρχονται στην επίσημη διδασκαλία, ξεκίνησαν να μπαίνουν στο μυαλό των ανθρώπων διαιρέσεις που αργότερα εξελίχθηκαν σε φυσικές συγκρούσεις. Την περίοδο κατά την οποία δεν υπήρχε εθνική διαίρεση στην Κύπρο, οι άνθρωποι παρουσίασαν υπέροχα παραδείγματα συνεργασίας και συμβίωσης, και ένα μεγάλο μέρος της ζωής τους βασιζόταν σε αυτές τις αρχές. Είναι πολύ σημαντικό, μέσω της Εκπαίδευσης για την Ειρήνη, να αρθούν τα εμπόδια από το μυαλό των ανθρώπων και να εξαλειφθούν στοιχεία που εισάγουν διακρίσεις.

Sergio Andres Sanchez Sanjuan

Κολομβία

Ένας από τους τομείς που πλήττονται περισσότερο στην Κολομβία είναι η εκπαίδευση, κυρίως λόγω της βίας. Επί του παρόντος, στις περιοχές που κυριαρχούν οι ένοπλες συγκρούσεις, δεν υπάρχει ιδιαίτερη πρόσβαση σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που σχετίζεται με την επιστήμη και την τεχνολογία. Σύμφωνα με τοπικούς οργανισμούς που ασχολούνται με παιδιά, το 40% των παιδιών στην Κολομβία δεν έχει ευκαιρίες να φοιτήσει στο γυμνάσιο λόγω της διαμονής του σε απομακρυσμένα μέρη (κυρίως στην ύπαιθρο) και λόγω της ύπαρξης ενός τεράστιου χάσματος που αφορά τις ευκαιρίες πρόσβασης. Εργάζομαι ως επιστημονικός υπεύθυνος επικοινωνίας σε ένα αστρονομικό παρατηρητήριο, όπου αφιερώνω μεγάλο μέρος του χρόνου μου υλοποιώντας δραστηριότητες για το διάστημα, για το ευρύ κοινό. Η Κολομβία περνά μια πολύ ιδιαίτερη στιγμή στην ιστορία της μετά την υπογραφή της ειρηνευτικής συμφωνίας. Αυτό παρουσιάζει μια μεγάλη ευκαιρία να εισάγουμε την εκπαίδευση σε ευάλωτες κοινότητες όπου η αστρονομία μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο. Αυτό που με εμψυχώνει είναι η ευτυχία των ανθρώπων όταν μαθαίνουν κάτι καινούριο για το Σύμπαν. Από την άλλη πλευρά, η έλλειψη υποστήριξης στην επιστήμη και την εκπαίδευση είναι κάτι άσχημο που αντιμετωπίζουμε.

Sharon Hollombe

Ισραήλ

Δεν ξέρω από πού να ξεκινήσω όταν αναλογίζομαι τις διαιρέσεις που υπάρχουν στο περιβάλλον μου: ζω στο Ισραήλ και εργάζομαι για θέματα Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών, σε ένα ερευνητικό κέντρο που στεγάζεται σε ένα θρησκευτικό πανεπιστήμιο και χρηματοδοτείται από το Ισραηλινό Υπουργείο Παιδείας. Συχνά καταβάλλομαι από τον αριθμό και την κλίμακα των συγκρούσεων σε αυτό το ευρύ πλαίσιο. Η δουλειά μου στην παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού και την επιμόρφωση σχετικά με το μετασχηματισμό των συγκρούσεων και την κοινωνική και συναισθηματική επάρκεια των εκπαιδευτικών, σε όλο το φάσμα της ισραηλινής κοινωνίας, γεφυρώνει ορισμένες από αυτές τις διαιρέσεις. Εστιάζουμε, άμεσα, σε κάτι που όλοι/ες μας έχουμε τον έλεγχο, δηλαδή την προσωπική μας απάντηση σε καταστάσεις διαπροσωπικών συγκρούσεων. Προσπαθούμε έτσι να παρέχουμε στους/στις εκπαιδευτικούς τα κατάλληλα εργαλεία για να μάθουν, και να βελτιώσουν τις σχέσεις τους με τους/τις μαθητές/ριες τους, τους/τις συναδέλφους/ισσές τους, τις κοινότητές τους αλλά και τους/τις ίδιους/ες. Βλέποντας τον αντίκτυπο που έχουν τα εργαστήρια μας στους/στις εκπαιδευτικούς από όλα τα υπόβαθρα και κοινωνικές ομάδες, μου δίνει ελπίδα και με εμπυγχώνει να συνεχίσω.

Shenel Husnu

Κύπρος

Ζω στο βόρειο τμήμα της Κύπρου, σε ένα περιβάλλον γνωστό για την παρατεταμένη και δύσκολη σύγκρουση μεταξύ Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων. Εξειδικεύομαι στη χρήση της θεωρίας της διομαδικής επαφής, ως εργαλείο εκπαίδευσης για την ειρήνη, για τη μείωση των προκαταλήψεων μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Παρά το μερικό άνοιγμα των οδοφραγμάτων, τα ψυχολογικά εμπόδια παραμένουν ανέγγιχτα, επομένως η επαναπροσέγγιση των ομάδων και η επιμόρφωσή τους, από την άποψη της εκπαίδευσης για την ειρήνη, είναι ζωτικής σημασίας για τις μελλοντικές γενιές του νησιού μας. Μέσα σε αυτά τα χρόνια, έχω ζήσει διάφορες θετικές και αρνητικές εμπειρίες και γνωρίζω ότι η αλλαγή στις καρδιές των ανθρώπων θα χρειαστεί χρόνο, επομένως επικεντρώνομαι στα καλά. Για παράδειγμα, μετά από ένα εκπαιδευτικό σεμινάριο με Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους νέους/ες, τη στιγμή που θα αναχωρήσουν (ίσως και να μην ξαναδούν ο/η ένας/μία τον/την άλλο/η), συχνά αγκαλιάζονται, φιλιούνται και ανταλλάσσουν μανιωδώς τηλεφωνικούς αριθμούς ή λογαριασμούς στο Instagram. Τους/τις παρατηρώ με δάκρυα στα μάτια, γεμάτη ελπίδα, κι αυτό είναι που με κάνει να ξεπερνάω τις δύσκολες στιγμές.

Shereen Aly

Αίγυπτος

Στην Αίγυπτο υπάρχει τεράστιο χάσμα μεταξύ των διαφόρων κοινωνικοοικονομικών τάξεων και μεταξύ αστικών και αγροτικών περιοχών. Αυτό το χάσμα εμπεριέχει την έλλειψη βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η εκπαίδευση, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, το καθαρό νερό, τα συστήματα αποχέτευσης, το ηλεκτρικό ρεύμα κτλ. Εργάζομαι σε μια αγροτική περιοχή στα περίχωρα του Καΐρου, όπου η πρόσβαση στα σχολεία είναι πολύ δύσκολη, επομένως ο ΜΚΟ με τον οποίο συνεργάζομαι δημιούργησε δύο κοινοτικά σχολεία σε δύο χωριά όπου τα παιδιά πρέπει να περπατούν 7-8 χιλιόμετρα για να πάνε σχολείο. Όταν εντάχθηκα σε αυτό τον οργανισμό, άρχισα να επικεντρώνομαι στην ποιότητα της εκπαίδευσης που προσφέρουμε, γιατί πιστεύω ότι η πρόσβαση δεν είναι στο επιθυμητό επίπεδο και ότι οι «φτωχότεροι/ες ανάμεσά μας χρειάζονται απεγνωσμένα την καλύτερη ποιότητα εκπαίδευσης για να μπορούν να επιβιώσουν.» Σε διάστημα ενάμιση χρόνου, έχουμε ενιχύσει σημαντικά τις ικανότητες των εκπαιδευτικών ώστε να είναι περισσότερο διαμεσολαβητές/ήτριες αντί εκπαιδευτικοί. Τα παιδιά στις τάξεις μας συζητούν, κάνουν ερωτήσεις και δουλεύουν σε ομάδες. Επίσης, προσφέρουμε επιλογές για διάφορες δραστηριότητες, όπως τέχνη, χειροτεχνία, φυσική αγωγή, χρήση της βιβλιοθήκης, ανάγνωση και άλλα ολοκληρωμένα μαθήματα.

Shreya Jani

Ινδία

Η Ινδία, η μεγαλύτερη «δημοκρατία» στον κόσμο είναι μια πολυπολιτισμική χώρα. Υπάρχουν πολλές θρησκείες, εθνική και γλωσσική ποικιλομορφία και η εδαφική της επικράτεια είναι τεράστια. Σε τουλάχιστον 17 από τα 28 κρατίδιά μας, υπάρχει κάποιου είδους ένοπλη σύγκρουση με την κυβέρνηση, κυρίως λόγω εθνότητας ή οικονομικών λόγων, που συχνά πολιτικοποιείται λόγω θρησκείας. Περισσότερο από το 60% του πληθυσμού σε αυτές τις περιοχές είναι νέοι/ες. Το Κασμίρ, το Μανιπούρ και το Δελχί είναι τρία κρατίδια στα οποία εργαζόμαστε. Τόσο το Κασμίρ όσο και το Μανιπούρ, θεωρούνται αποσχιστικά κρατίδια γι' αυτό κι εκεί επιβλήθηκε ο Νόμος περί Ειδικών Εξουσιών των Ενόπλων Δυνάμεων (Armed Forces Special Power Act, AFSPA-1958). Η πρωτεύουσα Δελχί, είναι γνωστή ως η γη της ευκαιρίας, γι' αυτό κι αποτελεί πλατφόρμα για νέους/ες από όλη τη χώρα για να έρθουν να σπουδάσουν και να κάνουν καριέρα. Ωστόσο, ο αριθμός των εγκλημάτων που καταγράφονται και η βία κατά των γυναικών εδώ βρίσκεται σε πολύ υψηλά επίπεδα. Έτσι, σε αυτό το πλαίσιο, εργαζόμαστε, μέσω εργαστηρίων, κατασκηνώσεων και ανάπτυξης εκπαιδευτικού υλικού, για να δημιουργήσουμε ασφαλείς χώρους για τη νεολαία, ώστε να αντιληφθούν κριτικά τα ζητήματα αυτά, και να βρούμε έναν τρόπο να δουλέψουμε μαζί τους με συμπόνια και διδάσκοντας τη φροντίδα του εαυτού μας ως αξία.

Στέφανη Νικόλα

Κύπρος

Τα τελευταία 46 χρόνια, η Κύπρος είναι γεωγραφικά διαιρεμένη σε δύο ξεχωριστές κοινότητες, τους/τις Ελληνοκύπριους/ες και τους/τις Τουρκοκύπριους/ες. Οι εντάσεις μεταξύ των εθνοτήτων έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια, και άτομα και από τις δύο κοινότητες φοβούνται, δεν εμπιστεύονται ή δεν συμπαθούν ο/η ένας/μία τον/την άλλο/η. Μέσω του οργανισμού PeacePlayers-Cyprus, όπου εργάζομαι, χρησιμοποιούμε τον αθλητισμό και ειδικά την καλαθοσφαίριση ως εργαλείο για να ξεπεράσουμε τα εθνικά εμπόδια που δημιουργήσαμε πριν από 46 χρόνια. Ως η μόνη δικοινοτική αθλητική οργάνωση νεολαίας που δραστηριοποιείται ολόχρονα, ο οργανισμός PeacePlayers Cyprus συγκεντρώνει Ελληνοκύπριους/ες και Τουρκοκύπριους/ες νέους/ες για να παίξουν, να μάθουν και να οικοδομήσουν ουσιαστικές φιλίες αφήνοντας πίσω γενιές δυσπιστίας για ένα μέλλον ειρήνης και ενότητας. Παρατηρώντας τους/τις νέους/ες να μεγαλώνουν με τους/τις PeacePlayers και να γίνονται νέοι/ες ηγέτες/ιδες και πρότυπα για νεότερους/ες συμμετέχοντες/ουσες και για τις κοινότητές τους, βάζει τα πάντα σε ένα πλαίσιο όπου αναπτρώνεται η ελπίδα ότι μια μέρα θα μπορέσουμε να συνυπάρξουμε ξανά και να ζήσουμε σε ένα ενωμένο νησί.

Süleyman Gelener

Κύπρος

Γεννήθηκα στην Κύπρο, το τρίτο μεγαλύτερο νησί της Μεσογείου που βρίσκεται στο σταυροδρόμι Αφρικής, Ασίας και Ευρώπης. Η Κύπρος έχει διαιρεθεί και παραμένει χωρισμένη γεωγραφικά για περισσότερο από μισό αιώνα. Ωστόσο, οι κοινωνικές και πολιτικές διαιρέσεις μεταξύ των δύο μεγάλων κοινοτήτων του νησιού χρονολογούνται ακόμη πιο πίσω από τις φυσικές διαιρέσεις. Σπούδασα Δημοτική Εκπαίδευση σε μια Παιδαγωγική Ακαδημία και, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, ανέπτυξα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την κατανόηση της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής και των εκπαιδευτικών συστημάτων γενικά, αλλά και την εκπαιδευτική έρευνα και διάφορες θεωρίες. Ακολούθως, έκανα το μεταπτυχιακό μου, όπου απέκτησα βαθύτερη γνώση του πολιτικού ρόλου της εκπαίδευσης στις ανεπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες και ιδίως τη λειτουργία της εκπαίδευσης σε διαιρεμένες και πλουραλιστικές κοινωνίες. Την τελευταία δεκαετία, μαζί με τη διδασκαλία, συμμετείχα ενεργά σε οργανισμούς σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο για τη προώθηση της ειρήνης, της δημοκρατίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισότητας μέσω της ανάπτυξης της εκπαίδευσης.

Tatjana Popovic

Σερβία

Στα Δυτικά Βαλκάνια, οι εθνοτικές διαιρέσεις, οι οποίες αποτελούν κληρονομιά των πολέμων από τη δεκαετία του '90, εξακολουθούν να υπάρχουν σε χώρες και τοπικές κοινότητες. Διοργανώνω σεμινάρια εκπαιδευτικών για τη Σχολική Διαμεσολάβηση και την Πρόληψη της Βίας και συνεργάζομαι με τα υπουργεία εκπαίδευσης στη Σερβία και άλλες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων για τη δημιουργία εγχειριδίων. Τα προγράμματα Εκπαίδευσης για την Ειρήνη συγκεντρώνουν εκπαιδευτικούς, μαθητές/ριες, γονείς και τοπικές αρχές σε μια προσπάθεια δημιουργίας ασφαλών χώρων. Δουλεύοντας ως διαμεσολαβήτρια για μακροπρόθεσμες διαδικασίες πολυεθνικού διαλόγου και συμφιλίωσης, έμαθα ότι αυτές οι διαδικασίες χρειάζονται χρόνο, συνεχείς επενδύσεις στην οικοδόμηση της ειρήνης και χτίσιμο της ανθεκτικότητας των τοπικών πληθυσμών. Το κίνητρό μου προέρχεται από την ευθύνη να συνεισφέρω στην κοινωνία μου. Μικρές, αλλά σημαντικές νίκες παρατηρούνται, όταν οι εκπαιδευτικοί αισθάνονται χαρούμενοι/ες βρίσκοντας καινούριες λύσεις σε παγιωμένες συγκρούσεις, όταν οι μαθητές/ριες αισθάνονται ενδυναμωμένοι/ες με τις δεξιότητες διαμεσολάβησης που αποκτούν και περήφανοι/ες που βοηθούν το/τη συμμαθητή/ριά τους. Νίκες παρατηρούνται ακόμη όταν οι υπεύθυνοι/ες λήψης αποφάσεων αποφασίζουν να υποστηρίξουν προγράμματα για την Εκπαίδευση για την Ειρήνη επειδή έχουν δει εξαιρετικά αποτελέσματα, όπως για παράδειγμα μικρότερους αριθμούς περιπτώσεων βίαιης συμπεριφοράς στα σχολεία.

Tomás Darío Pérez

Μεξικό

Οι διαιρέσεις στο περιβάλλον μου προέρχονται από την κοινωνική διαστρωμάτωση, η οποία χρονολογείται από την αποικιακή εποχή και κληρονομήθηκε από τη «Νέα Ισπανία» στην εθνική ταυτότητα που οικοδομήθηκε στο Μεξικό. Αυτό το φαινόμενο σχετίζεται με θέματα εθνικής καταγωγής, κοινωνικής τάξης και προνομίων. Η δουλειά που κάνω σχετίζεται με το χώρο και τα άτομα και βοηθά στη διαμόρφωση σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, υπερνικώντας τις διαχωριστικές γραμμές που αφορούν στις ταυτότητες. Με αυτόν τον τρόπο, οι άνθρωποι μπορούν να μοιράζονται και να δημιουργούν δεσμούς που δεν υπήρχαν στο παρελθόν.

Tony Jenkins

Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής,
Παγκόσμιος Πολίτης

Ενώ η δουλειά μου έχει διεθνή χαρακτήρα, στην πατρίδα μου τις ΗΠΑ, έχω επικεντρωθεί στην υπέρβαση της πολιτικής πόλωσης μέσω του μετασχηματισμού των συγκρούσεων, του διαλόγου και της μετασχηματιστικής μάθησης. Οι φοιτητές/ριες μου εργάζονται σε προγράμματα που αναπτύσσουν παρεμβάσεις στην Εκπαίδευση για την Ειρήνη για την αντιμετώπιση συγκρούσεων εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας. Αυτή η δουλειά είναι δύσκολη καθώς η αλλαγή σπάνια είναι άμεσα ορατή. Η προσωπική αλλαγή είναι αργή και η πολιτιστική αλλαγή κινείται με ρυθμό σαλιγκαριού. Πολλές φορές δεν είναι ικανοποιητικό να ζητάμε υπομονή ή να συζητάμε την αλληγορική έννοια της εμφύτευσης σπόρων που μια μέρα θα μεγαλώσουν εν τη απουσία μας. Ακόμα κι αν υπάρχει αλήθεια σε αυτά τα κλισέ, ποιος/α μπορεί να είναι υπομονετικός/ή όταν τόσοι πολλοί άνθρωποι υποφέρουν στον κόσμο; Πρόσφατα, βρήκα την ελπίδα στην εκμάθηση της μικρο-ενσωμάτωσης (οποιαδήποτε μικρή πράξη που προσκαλεί ένα άτομο ή μια ομάδα ατόμων σε μια άλλη ομάδα ως μέρος του συνόλου). Προσπαθώ να συμπεριλάβω όλους τους ανθρώπους με τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει αξιοπρέπεια. Όταν βλέπω έναν/μία υπάλληλο στην πανεπιστημιούπολη, τον/την χαιρετώ με ένα «κύριε» ή «κυρία». Αυτές οι απλές καθημερινές συνήθειες φέρνουν τους ανθρώπους πιο κοντά, αντί να τους αποκλείουν από το ηθικό μας σύμπαν.

Victoria Falcó

Ισπανία

Αυτή τη στιγμή εργάζομαι για παγκόσμια προγράμματα υγείας, μέσω της τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης, όπου εξετάζουμε πώς ο τρόπος κατανάλωσης στην Ισπανία, που συνδέεται με την παγκόσμια αλυσίδα παραγωγής, προκαλεί ρύπανση και συμβάλλει στην περιβαλλοντική κρίση και στα παγκόσμια προβλήματα υγείας. Αναλύουμε πώς αυτός ο τρόπος κατανάλωσης βασίζεται στην παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την εκμετάλλευση, την παιδική εργασία, τη φτώχεια και τη βία στις χώρες παραγωγής, όπως η Κίνα, το Μπαγκλαντές, η Μοζαμβίκη κ.λ.π. Εστιάζουμε στην ανισότητα και το διαχωρισμό μεταξύ αυτών των δύο ομάδων χωρών, καθώς και στις υπεύθυνες ομάδες για την ανισότητα και την κουλτούρα της βίας. Στα προγράμματά μας, χρησιμοποιούμε διαφορετικά εργαλεία, όπως συζητήσεις και εργαστήρια στα σχολεία, εκθέσεις φωτογραφίας με ΜΚΟ για την παγκόσμια υγεία, αλλά και κινηματογραφικά φεστιβάλ σε σχέση με το ίδιο θέμα. Νιώθω άβολα όταν, για σκοπούς έρευνας και προετοιμασίας υλικού, διαβάζω εκθέσεις με καταστροφικά στοιχεία σχετικά με τη ρύπανση, την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κ.λ.π. και όταν συνειδητοποιώ ότι το έργο μας είναι ένας μικρός κόκκος άμμου στην έρημο. Στη συνέχεια, αυτό που με εμψυχώνει είναι όταν τα παιδιά και οι ενήλικες ανταποκρίνονται θετικά και θέλουν να αλλάξουν.

Vidya Jain

Ινδία

Η βασική μου δουλειά βασίζεται στη Φιλοσοφία του Γκάντι, ενώ παράλληλα εστιάζω στην κατανόηση και την επίλυση των διακρίσεων που υπάρχουν λόγω φύλου στην κοινωνία της Ινδίας. Με τους/τις μαθητές/ριες και τους/τις ερευνητές/ριες μου εργαζόμαστε σε προγράμματα που σχετίζονται με το φύλο, την πατριαρχία, τις διαφορές στις κάστες, τη βία κατά των γυναικών και τη σεξουαλική βία. Η Εκπαίδευση για την Ειρήνη είναι ένα ισχυρό εργαλείο για την επίλυση των συγκρούσεων στην κοινότητα. Με αυτό, ευαισθητοποιούμε και τα δύο φύλα έτσι ώστε να επέλθουν ψυχολογικές, κοινωνιολογικές και πολιτισμικές αλλαγές. Πιστεύω ότι με τη χρήση απλής γλώσσας και συμβόλων είναι δυνατή η αλλαγή στις νοοτροπίες.

Werner Wintersteiner

Αυστρία

Ποιό είναι το πλαίσιο μου; Ως παγκόσμιος πολίτης, δεν με απασχολούν ζητήματα μόνο στην περιοχή μου, αλλά και σε ολόκληρη την πατρίδα μας, τη Γη. Ωστόσο, εστιάζω στα τρέχοντα προβλήματα στη χώρα μου, την Αυστρία, καθώς και στη διασυννοριακή μας περιοχή (Άλπεις/Αδριατική = Αυστρία, Ιταλία, Σλοβενία...) και τέλος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ασχολούμαι με τρία ζητήματα: μετανάστες/ριες και πρόσφυγες, κλιματική κρίση και συγκρούσεις που αφορούν τη μνήμη. Αυτές οι συγκρούσεις μπορεί να χρονολογούνται από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά αφορούν και τα τρέχοντα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε. Στη δουλειά μου για την εκπαίδευση για την ειρήνη, προσπαθώ να αναδείξω όλα αυτά τα ζητήματα, τόσο σε ατομικό επίπεδο όσο και συλλογικά. Για παράδειγμα, μελετούμε αυτά τα ζητήματα σε ένα πιο συλλογικό πλαίσιο στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα «Εκπαίδευση για Παγκόσμια Πολιτότητα» του Πανεπιστημίου μας, ενώ υπάρχουν περιπτώσεις που τα θέματα αντιμετωπίζονται σε ατομικό επίπεδο, όπως με τη συμμετοχή μου με μια ομάδα νέων σε μια εναλλακτική εκδήλωση στη Διεθνή Διάσκεψη του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή στη Μαδρίτη τον περασμένο Δεκέμβριο. Όταν κάνω πιο πρακτικά πράγματα, προσπαθώ πάντα να γράφω άρθρα γι' αυτά, ώστε να υπάρχουν και γραπτώς. Τι με κάνει να είμαι εντάξει στις καλές και κακές στιγμές; Το αίσθημα ότι δεν είμαι μόνος, ότι έχω συναδέλφους/ισσες εκπαιδευτικούς για την ειρήνη, που χρειάζονται την εμπειρία μου, όπως κι εγώ χρειάζομαι τη γνώση και την ενθάρρυνσή τους.

Yaprak Parlan

Κύπρος

Η Κύπρος είναι χωρισμένη από το 1974. Έκτοτε, μια γραμμή κατάπαυσης του πυρός άφησε τους/τις Ελληνοκύπριους/ες στο νότο και τους/τις Τουρκοκύπριους/ες στο βορρά. Το 2003, επιτράπηκε η διέλευση από την «Πράσινη Γραμμή», η οποία χωρίζει τις δύο κοινότητες. Επίσης, οι ειρηνευτικές δυνάμεις του ΟΗΕ συνεχίζουν μέχρι σήμερα τις επιχειρήσεις τους στην «Πράσινη Γραμμή». Παρόλες τις προσπάθειες, δεν έχει υπάρξει ακόμη λύση. Οι δύο κοινότητες εφαρμόζουν ανεξάρτητα τις πολιτικές και τους νόμους τους. Ωστόσο, το 2015, οι δύο ηγέτες ίδρυσαν τη «Δικαιοδική Τεχνική Επιτροπή για την Εκπαίδευση» για να προάγουν την επαφή και τη συνεργασία και να αντιμετωπίσουν τις προκαταλήψεις και τις διακρίσεις στο πλαίσιο της διαδικασίας διαπραγμάτευσης. Υπό την αιγίδα της Δικαιοδικής Τεχνικής Επιτροπής για την Εκπαίδευση, το Αντιρατσιστικό Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα 'Imagine' εφαρμόζεται από τον Όμιλο Ιστορικού Διαλόγου και Έρευνας. Είμαι μία από τις εκπαιδευτριες του προγράμματος, το οποίο φέρνει μαζί παιδιά και εκπαιδευτικούς από τις δύο κοινότητες για να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες τους σε σχέση με την εκπαίδευση για έναν πολιτισμό ειρήνης. Παρουσιάζουμε ένα νέο μοντέλο για τη νεότερη γενιά της μελλοντικής Κύπρου καλλιεργώντας εμπιστοσύνη και σεβασμό, χτίζοντας γέφυρες για να καλύψουμε το χάσμα που υπάρχει και εξανθρωπίζοντας «τον άλλο».

